

De regimine Accusatiui.

Dicendū q̄ sic: vt laus deo: ⁊ ponit trib⁹ modis absolute. Primo cā b̄re iurāt: vt deo gr̄as: breu⁹ d̄: q̄ deo dicam⁹ gr̄as. Sc̄do cā relationis: vt h̄z antibus in regione vmbie mortis lux orta ē eis. In q̄ orōne si hoc relatm̄ eis nō eēt postū hoc aūs habitātib⁹ r̄geret: ⁊ eēt locutio fat⁹ clara. S̄z qz ponit in hac orōne hoc relatm̄ eis oportet aūs poni absolute: qz nō ē h̄bz vñ regal. Tertio ponit d̄tus absolute aduerbialit̄ vt petr⁹ ruri se p̄inet. i. in rure qd̄ audiat luci. i. in luce. petr⁹ veit vespi. i. in vespe. Dicūt tñ qd̄a q̄ illi sūt ablti casus: ⁊ q̄ illa noīa h̄it i vñ e in abltō p̄ illā regulā. Serr⁹ i i vñ e q̄qz th̄ dat vñ r̄qz. S̄z pot⁹ videt q̄ ponit aduerbialit̄ s̄m officii vt s̄ dictū ē de ḡto. ¶ **A**d. Ex isto seq̄ret q̄ autor eēt diminut⁹: qz nō facit mē nonē de absolutiōe ipsius d̄ti: sicut ponit absolutiōne ḡti acti ⁊ ablti. Solutio. Ido nō facit mētionē de absolutiōe d̄ti: qz nulla difficultas ē in tali bus orationibus ⁊ etiā facillime in talib⁹ orationibus pōt intelligi verbus a q̄ regant: vt laus deo supple str: ⁊ sic de similibus orationib⁹

Arguit

Accusatiui regimen subiungitur istis.

Dicit q̄ regimē acti subiungit̄ regiminib⁹ de ḡto ⁊ d̄to supra declarat⁹ Cui⁹ ordinis ratio ē: qz ordo regiminis sumit̄ penes ordinē casuū: s̄z ḡtus ⁊ d̄tus p̄cedunt actm̄: s̄ r̄c. Sc̄da ratio est: qz ḡtus et d̄tus sunt casus sub stantie: actūs aut̄ est casus accētis: sed substantia ē an̄ accēs: s̄ r̄c. Patet: qz actūs est casus trāsitionis: ⁊ q̄to aliqd̄ ē magis trāsitiuū: tāto verius accēdit ad naturā accidentis Sc̄do p̄t hoc: qz ḡtus ⁊ d̄tus vt in plurimuz cōstruunt̄ cum nominib⁹ substantiā fecantibus s̄z actūs p̄struit̄ cū verbis seu p̄ncipiis accidens feationibus: s̄ ex pte adiuncti dicunt̄ casus substantiē vt accētis: ex q̄ sumi pōt rō ordinis. Ex quo patet solutio vñ⁹ argumētū quo quis possēt arguere: qz ḡtus d̄tus ⁊ actūs eiusdē nominis idē f̄cāt: s̄ vñ⁹ nō ē casus substantie et aliūs accidentis: qz hoc verū ē s̄m r̄c et p̄ se: sed mō dum vñ⁹ pōt esse casus h̄is maiorē similitudinē cū accētē Vel ex adiucto pōt dici casus accidentalis seu accidentis. ¶ **A**rguit. Regimē acti non est distinctus a regimine nti: s̄ male de illo loquit̄ hic Alexander: qz quēcūqz casum regit̄ rectus: illū etiā regit̄ eius obliquus. vñ⁹. Quem casus rectus hunc in se regit̄ eius. Solutio. hoc verū est de regimine actiuo acti hic aut̄ loquit̄ de regimine acti passiuo. Vñ regimē actiuū acti ē quo regit̄ aliā dictionē. S̄z regimē passiuū est quo regitur ab alia dictione. ¶ **Q**uerit. A quot partibus orationis regit̄ actūs. Sol⁹. A sex. Primo a noīe adiectiuo vt petrus ē albus pedē. Sc̄do a verbo: vt lego enā gelū. Tertio a p̄ncipio vt legens lectionē. Quarto a p̄positiōe vt ad patrē: ⁊ sic regere extenditur ad deseruire Quinto ab in̄teriectione: vt heu me miserū ¶ Ineffabile virū Sexto ab aduerbio: vt ecce magistrum.

Arguit

Querit

Sepe quod est partis toti datur et regit illam.

talis figura

Exemplū in quo illud adiectiū nigrā signifi cans pprietatem regit̄ illum actm̄ faciē sig nificantem subiectum pr̄ oprietatis.

Est ibi synecdoche quando faciem nigrā dentē

Ex vt sy necdoche

Sunt similia exempla.

Albet nuda pedem mulier redimita capillos

Dicit q̄ dicitio f̄cās p̄prietatē alicui⁹ ptis attributa toti pōt regere actm̄

¶

Glosa notabilis.

sciat illa pte p synecdoche vt ethiops e alb dtes: ibi hoc nome alb st p perate q i dntu e: r venorat totu ethiopi albū lz i ppe r resoluū pns locu tio r siles p verbū hz vt ethiops albet dtes. i. q hz albos dtes: Et pot res gula sic quert. Adiectiu importas pperate totu attributu pti pot regere actiu scante totu ex vi synecdoches: vt iohes e nobilis pgenic: femina est clara gen. ¶ Af. De figuris determinat auzor in qrtā pte: g inale loqur h de synecdohe: qz diuerse scie hnt diuersa plderare. Solo. hic loqur soluz de synecdohe in qtu p ipsam fit aliqd regimē acti: sz in qrtā pte loqur d natura ipsius synecdohes in se. f. qn r quō hz fieri. ¶ Af. Noia nō hnt rez gere actiu: g rē. Als pbat: qz inf dictionē regentē et dictionē rectā dz eē pportio modoz scandi: sz nulla pportio modoz scandi est inter dictionē adiectiuū r actiu: qz actiu e casus trāsitionis: sz solū hōa r eoz picipia importāt trāsitionē: g tm ab illis regit. Solo. hoc intelligit de orōne sum plicit pgrua et absqz figura: qz p figurā bñ regit a noie: vt ptz in exemplis text. ¶ Querit. Utrū ps dz capi ppe seu cōiter. Solo. capis large r cōiter put extendit se ad aliud qd e ver acirer ps integralis vt fontes e albus pe dē. Ut ps essentialis: vt petrus e ornatus aiām Ut p illo q e ppetas p vt fontes e pulcher colorē. Uel p illo qd adiacet parti: vt fontes est pulcher vestes. ¶ Querit. qtrplex e synecdoche. Duplex qn pars ponit p toto: vt anm mulieris e mihi nupt: vt ecōtra: vt affer mihi fontē. i. partē fontis Et item duplex. f. locutiōis r pstructiōis. Locutiōis e: qn ps ponit p toto vt ptra seu qn ppetas pris at tribuit toti vt ecōtra absqz incōgruitate grā maticali. De pmo vt affer mihi fontem. De scdo vt iohā nes e alb pedē. In qbus orationibus nullū est vitium pgruitatis. Cōstructionis e qn ppetas pris attribuitur toti vel ecōtra sub aliq improperate grammaticali. De pmo vt iacobus est albus facie. De scdo vt petrus e nobilis gentē. Vitium in hac figura e q actus regit ab aliq dicēde a qua regi nō pot Ratio excu sans illud vitium est cōmoditas metri cū breuitate sermonis: qz breuius di citur albus pedē: qz alb sm pedē. ¶ Querit. A quot ptribus oratiōis actus regit p synecdoche. Solo. A trib. Un Forista. Adiectiua regit passiuā neutrag verba Actiu p synecdochen sibi iunctū. A lba pedē: dolet ista ca put: sz frangit hic ars. pmo a noibus adiectiuis: vt mulier alba pedē r d adiectiuo voce et scatione simul intelligendū e: r etiam de adiectiuo sca tione tantum vt iste est rhetoricus linguam r etiā de adiectiuo punciariū vt Brabantinus patriam etiā de adiectiuo gentiū: vt teutoncus gentem ¶ Notandum q nomina gentilia sunt q descendūt a noibus regionū si siue idiomatū vt Saronicus Brabantinus teutoncus rē. Sz noia patrie sunt que deriuant a noibus ciuitatū seu opidoū: vt Donasteriensis Colonien sis zurphamensis. Secundo a verbo passiuo: vt truncatur caput. Etiaz a participijs verborum passiuozū: vt mulier redimita capillos Tertio a ver bo neutrali vt frigeo manuum. ¶ Ubi notandū q noia substantiua nō pnt regere accusatiuum nisi p trāsitionem sumatur: vt petrus est vir gū us linguam. Virgilius id est rhetor et poeta.

Arguit

Arguit

Querit

Querit

Querit

Nota.

Nota.

i. sepe sup. aliquod habet f. hōorum

Quotiens verbum fert significata duorum
gerundiū significatum i. notari

Voce gerundiui debet vnum significari
sup. casus vehemētissime trāsitiōis i. duos

Accusatiuos hoc verbum dat tibi binos,

De regimine Accusatiui

p qñ actiui generis .i. actūs scās rē acceptū .i. actōrū
Dum manet actiuum sed et alter habetur corū

.i. actūs societur sup. verbo .i. mutatur

Qui si iungatur passiuo non variatur

¶ Dicit qd hō hñs scata duoz hōz quoz vnum exponit p gerundiu pōt regere duos actōs dū manet actiuū: s; si actiuū resoluit in passiuū: tūc re-
git vnū illoz actōz. s. qd scāt rē receptā r nō q variat Exēplū pmi vt doceo
et grāmaticā. Exēplū scdi vt docer; a me grāmaticā. ¶ Notādū qd oē ver-
bū vehemētissime trāsitiōis sgit duos actōs. Vñ scātē rē recipiēte Aliū
q scāt rē acceptā. ¶ Querit. Quotplex ē hō. Solo. duplex. s. absolutū
et trāsitiuū. Absolutū ē qd sine obliq generat pfectuz sensum: vt sto curro
S; trāsitiuū est qd non generat pfectū sensum sine obliq a pte post. Et
est triplex. s. debilis trāsitiōis: vehemētis: trāsitiōis: r vehemētissime trāsi-
tiōis. Debilis trāsitiōis est qd pōt regere oīm obliquū pter actm: nisi ille
actūs fuerit. pportionalis scationi sue. Exēplū de stō: vt miserere in-
sipienti. De diō vt fauco tibi De abltō vt fruor dño De actō vt pportiona-
bilis scatiōis: vt nauigō nauigationē: curro cursuz. Et iō vocat debil trā-
sitiōis: qz ita debilis ē trāsitiō eius qd directe nō pōt ptingere ad rē scataz
p obliquū. S; vehemētis trāsitiōis ē cur; p̄susa scatio specificat per vnum
actm: vt lego librū Et iō vocat vehemēt trāsitiōis: qz eius trāsitiō ē ita ve-
hemētis qd pōt directe ptingē ad rē termināre scationē eius S; vehemētissi-
me trāsitiōis ē cur; p̄susa nō pōt specificari nisi p duos actōs diuersa scā-
tes sine p̄iictiōe media vt doceo te grāmaticā. Et b; notant (diuersa scā-
tes) qz hō nō vehemētissime trāsitiōis pōt bñ regere duos actōs ad idē
p̄iictēs: vt video aial hoīem. Et b; (sine p̄iictiōe media) qz hōa vehemē-
tis trāsitiōis pñt regē duos actōs copulatos ad iunctē p̄iictiōe: vt vi-
deo petrū r iohāñ. ¶ A. si hōb; vehemētissime trāsitiōis hz duoz hōz
scationē: tūc ē equocū: qz equocū ē qd plura scāt: s; hoc ē fallum: qz rē. So-
lutio. habet duo scata nō formaliter nisi put scatū se extendit ad modum
scandi qd hz duplicē depēdentiā. s. ad rē recipiēte r rē receptā. Et ergo dz
sic intelligi. Verbū hñs scata duoz hōz quoz vñū expmitur p gerundiu
virtualiter in oīone subintellecti vt doceo te grāmaticā. i. doceo te tradē
do grāmaticā. In q̄ oīone doceo nō excludit se formaliter illud gerundiu
qz nō scāt idē qz trado. Ex q̄ patet qz t̄xt; debet intelligi de hōo vehemē-
tissime trāsitiōis qd regit duos actōs ex sua natura ppter duplicē scati-
onem: qz si hoc verbū trado non esset inuentum adhuc doceo sgeret duos
actōs: sed exponit solum vt expresse videat quō illi acti diuersa scant. Vñ
hec verba duplicē hñt significationē. s. generalē et specialē: et si requirūt
duos actōs qz doceo significat trāsitionem generalem qua magister dicit
pulos informat et etiam trāsitionē specialem qz eos informat in speciali
arte. Ex quo patet qz non regunt indifferenter quoscūqz actōs: sed solum
illos quoz vñū significat rem recipientem: r alius rē receptā: sive rē circa
quā actus verbi versatur. ¶ Querit. Quare dicit (multotiens) Solo. Ad
designandū qz ista verba nō semp regunt duos actōs: vt vñā petrū a dño
¶ Arguit. Gerundiu regit vñū de istis actis: s; scata sunt falsa: vt patet
per autorem postea ibi (hocqz gerundiu) Solo. Quando gerundiu ex-
plicit ponit: tunc regit vñū illoz actōz: sed si subintelligitur: tunc ambo
regunt a verbo vehemētissime trāsitionis: verbo duplicem eius depen-
tiam. ¶ Contra. Si gerundiu nō regit vñūz illoz accusatiuorum: ergo
frustra subintelligitur. Dicendum qz gerundiu non subintelligitur de ne-
cessitate regiminis istoꝝ a accusatiuorum sed subintelligitur ppter diuer-

Nota.

Querit

Arguit

Querit

Replica.

Glosa notabilis

fos gradus trāsitionis talis verbi: qz graduū vnus pōt exprimi p geruna diū vt dictū ē s. **Querit**. vtrū pōt pōt regere duos actōs. Solu- tio: nō s; vnū tm scantē rē circa quā pstat actus pbi dūmō descendat a verbo vehemētissime trāsitionis: r alt actūs variat in ntrū: vt doceo te grā maticā: resoluit sic: tu docer; a me grāmaticā: r sic ntrūs pbi actiui mutat in abltm mediātē pōne a vel ab. **Uñ** florista. Dū solet actiui variuz sibi ungerē casum. passiuō reliquū digne sociabimus hōz. Et illi duo acti des- bent supponere p diuersa vt patet ex dictis. **Queritur**. quare verbum passiuū regit actm scātē rē receptā. Solo. id: qz pōt actiui r passiuū (licz diuersimode) hnt idē obiectū: s; actūs pscans rē receptā scāt obiectū acti verbi: s; recipit talē actū. **Uñ** ē duplex actus in istis pōis: quoz pmius mus- tatur in passionē: r pture illius mutationis pmi act⁹ pōa passiuā cōstruū- tur cū abltō: nō tm ingtū passiuā: s; ingtū passiuā pōoz vehemētissime trāsitionis. Et q pty solutio talis ar gumētū cū d: pōa passiuā regit abltm s; nō actm. Dm q verū ē ingtū passiuā sunt: s; ingtū sunt passiuā pōoz vehemētissime trāsitionis bñ pōt regere actm. **Querit**. Vtrum ita verba pnt regere duos ntrōs a preante sicut duos actōs a prepost. Et videt q sic qz in eis est duplex actus: s; requirunt duplex principium a quo tales act⁹ crediuntur. Solutio. Nō qz vnicū suppositū est sufficiens ad producendū illum actum sed vnus actūs non est sufficiens ad specificandum eius cons- fusionem. **Arguitur**. Nullū verbum est duo verba: qz habere significāa duoz verborum psupponit duo verba: qz significatio est forma verbi: qua multiplicata ne- cesse est eius materiā multiplicari. Dicendum q verbum habet significāa duoz verbor: generaliter capiendā significatiōem r ut extendit se ad modum significandi et non significatum: et ita verbum habere significati- onem duoz verbor nihil aliud est qz verbum habere duplicem dependen- tiam siue duplicē trāsitionē: et vnū regit ex vi vehemētis trāsitionis: et aliū ex vi vehemētissime trāsitionis speciali do nominatione.

Querit

Querit

Arguit

.i. vis

ingitur

Infinitiuū natura modi sociatur.

sup. verbi

sup. infinitiuus

Impersonalis tamen hinc modus excipitur

ponitur

.i. triplicis acensatiui

Hinc datur exemplū triplici tibi dico magistrū

Est exēplū in quo infinitiu⁹ regit vnū actm a pteant r duos a prepost.

Discipulos mores placidos de iure docere

Qñia ē q infinitiuus pōoz pdictoz pōt etiā regere duos actōs a ptep- sicut sua verba: r pter illos rgit vnū a pteante ex natura ppria. Inde ex- cipitur infinitiuus verbi impersonalis qui non regit aliquē casum a pteante. Et dz addi (actiue vocis) ppter infinitiuū verbi psonalis passiuē vocis: q regit post se abltm: vt petrū amare a me ē bonū. Et dicit (vehemētissime trāsitionis) ppter infinitiuū pbi vehemētis trāsitionis q regit vnū actm tm a prepost. **Querit**. qtriplex ē infinitiuus. Dm q duplex. s. actiue vocis et passiuē vocis. Actiue vocis ē duplex. s. psonalis et impersonalis. psonal ē duplex. s. pbi trāsitiu r absoluti. Infinitiuus pbi psonal actiue vocis pbi absoluti regit actm a pteante. **Uñ** florista. Infinitiuus sibi vult appōnē qrtū. Et infinitiu⁹ pbi trāsitiu ē triplex scz debilis trāsitionis vehemēt; trāsitionis et vehemētissime trāsitionis. Et de illis loquendum est qrtum

Querit

De regimine Accusatiui.

Et q̄tū ad regimē obliq̄ a p̄posit: sicut de v̄bis de q̄bus descendūt. Et rō
 est: qz quēcūq̄ casum regit v̄bū indicatiui mōi: illū etiā regūt alia v̄ba ab
 illo descendētia. Et infinitiuus v̄bi passiui ē duplex. s. p̄sonalis r̄ imp̄sona
 lis. p̄sonalis passiue vocis regūt actiū a p̄teā r̄ ablt̄m a p̄posit medī
 ante p̄pōne a vt ab: vt agathā a me amari ē bonū. Sz infinitiu⁹ v̄bi ip̄sona
 lis passiue vocis r̄git illā casuz quē suū v̄bū a q̄ descendit. Cōf. quō disting
 uuntur infinitiu⁹ v̄bi p̄sonalis passiue vocis r̄ infinitiu⁹ v̄bi ip̄sonalis cū ha
 beat eādē t̄minationē. Dōm qm̄ trib⁹ dñt. P̄tio in f̄catiōe: qz amari s̄m
 q̄ descendit ab amor: ar̄ passiue f̄cat s̄z s̄m q̄ descendit ab amaf̄ f̄cat actie
 Secō dñt q̄tū ad resolutionē: qz resoluūt p̄ v̄bū actiuū vt a me amari ka
 therinā ē bonū qz amari ab amaf̄ resoluūt p̄ v̄bū actiuū vt a me amari ka
 therinā ē bonū. i. q̄ ego amē katherinā ē bonū. Sz si veit ab amor resolu
 tur p̄ v̄bū passiui vt me amari a katherina bonū ē. i. q̄ ego amer a kathe
 rinā bonū ē. Tertio dñt in p̄structionē: qz amari descendēs ab amaf̄ p̄stru
 tur cū abltō a p̄teā mediātē p̄pōne a vel ab: r̄ r̄git eūdē casuz a p̄posit
 quē suū v̄bū a q̄ descendit: vt a me amari katherinā ē bonū. Sz si descen
 dat ab amor: t̄ic regit actiū a p̄teā: qz ē infinitiu⁹ v̄bi p̄sonalis r̄ ablt̄m
 a p̄posit mediantē p̄pōne: vt katherinā amari a me ē bonū. vñ⁹. Signifi
 catio: p̄ resolutionē: tertio p̄struc. In finitiuis binos differre notabo. Cōf
 guif. In exēplo text⁹ ponūt tres acti a p̄teā: s. discipulos placidos mores:
 s̄ r̄c. Dōm q̄ adiectiui r̄ substantiuū reputant p̄ vno actō. Cōf. v̄ruuz
 aliq̄ v̄bū possit regē q̄tuor actiūs. Dōm q̄ sic: dūmō ille f̄rtus actiūs f̄cet
 in quo ille actiūs fiat: vt dico magistruz docere discipulos placidos mores
 tres horas: r̄ de vltimo actō dicef̄ postea. Cōf. v̄ruuz. quō cognoscit̄ actiūs
 q̄ regitur ab infinitiuo a p̄teā. Dōm q̄ ex resolutionē: qz si actiūs p̄t re
 solu: in n̄tm̄: r̄ infinitiuus in v̄bū finiti modi t̄ic actiūs talis regit a p̄teā
 et q̄n nō p̄t fieri talis resolutio tunc regitur a p̄teā post ab infinitiuo vel
 ab alio verbo. Cōf. Arguit. Infinitiuus nō regit actiū ante se: s̄ r̄c. Añs p̄z
 in hoc exemplo Virgiliij. Nos pauidi trepidare metu. Vbi infinitiuus habz
 ante se n̄tm̄. s. pauidi Dōm q̄ in illo exemplo p̄t resolutio ē antithesis: qz ibi trepidare
 ponitur p̄ trepidabamus: s̄z iste textus loquitur de orōne simplicif̄ p̄grua
 Cōtra in orōne simplicif̄ cōgrua infinitiuus nō vult h̄re actiū an̄ se: s̄ r̄c
 Añs p̄z in hoc exemplo Petrus cupit esse doctor. Dōm q̄ ille n̄tm̄ petr⁹
 nō regit ab infinitiuo esse: s̄z ab illo verbo p̄sonale cupit. Ubi nota q̄ esse r̄
 fieri regūt talē casum post se qualē habent ante se cui copulāt posteriorē
 casum: r̄ ergo q̄n p̄cedit nominatiuus etiā debet sequi n̄tm̄ vt ego plu
 rimum cupio esse vel fieri doctor. Similiter dicendū est de alijs obliq̄s. Ex
 emplū de grō: vt misereor: petri cupientis esse vel fieri poete. De drō vt iu
 beo amico meo esse vel fieri ocioso. De actō: vt petrus cupit te esse vel fieri
 ociosum. De actō: vt amor a barbara cupiditate esse vt fieri virtuosus. Et
 de vtō nō p̄t dari exemplum: quia semper vult p̄construi.

Querit

Arguit

Querit

Arguit

Replica

Infinitiuui natura regit p̄euentem

i. actiūs f̄cans rem recipientem doctrinā.

Doctrinam capiens regitur vi transitionis

illud gerundium in illa orōne subintellectum

Hoc gerundium tradendo dic̄ ibi clausum

sup. gerandij

sup. actiūs

i. qui nō mutat.

Quius vi regitur casus, qui non variatur

¶ iij

Glosa notabilis

p qñ .f. verbi dictos actōs. i. exponi.
Dum per passivi vocem volo dicta resolu

ibi .f. actm natura .f. trāsitiui
Aut illic positi regit hunc vis propria verbi

¶ Snia ē q̄ natura infinitiui regit actm p̄structū a p̄eah: r actūs scās rē recipientē doctriūā regit ex vi trāsitiōis r actūs scās rē receptā ex vi vehemētissime trāsitiōis Et qdā dicit q̄ figit a gerūdīo tradēdo s̄b intellectu quoz opimo p̄z ex textu p̄cedēti falsa **¶** Querit. q̄re autor ponit istā sniaz disunctiue. Dōm q̄ id: qz tpe eius fuerūt diuerse opinioniones ab vtraqz pte qdā em̄ voluerit q̄ ille actūs q̄ scāt rē receptā figit ex vi vehemētissime trāsitiōis: r qdā voluerūt q̄ a gerūdīo sub intellectu: iō absolute nō exp̄sit mē tē suā: ne iste libell⁹ ab eo edit⁹ rejiceret: r etiā ne p̄ illos p̄sumptuosos esse videret. Sz facit iuxta sniaz senece dicētis. In dubijs ne diffinias sz suspē sam teneas sniam. **¶** Cōf. q̄ illaz opinionōū sit melior Dōm q̄ p̄ma q̄ dicit q̄ regit ex vi vehemētissime trāsitiōis. Patet p̄mo ex intentiōe autoris in illo textu. Postulo posco peto rē. vbi dicit q̄ ambo regunt ab illis v̄bis. Scōdo ptz qz deposito illo gerūdīo: r posito qd̄ nunq̄ esset inuentū ad huc illa h̄ba regerēt duos actōs. Tertio ptz qz sicut h̄bū vehemētis trāsitiōis se h̄z ad vnū actm: ita h̄bū vehemētissime trāsitiōis se h̄z ad duos actōs Tenet p̄na qz alis nō esset d̄ntia int̄ h̄bū vehemētis trāsitiōis r vehemētissime trāsitiōis q̄ illud p̄ intellectuōē alteri h̄bi etiā pōt poni sine obliq̄ icōueni: enti cū duab⁹ actis. **¶** Cōf. Alexander dicit q̄ regit a h̄bo sub intellectu dicens. Cur⁹ vi regit casus q̄ nō variat Dū p̄ passiuū rē. Dōm q̄ ibi nō ē locut⁹ s̄m opinionē p̄p̄iā sz alioz **¶** Ubi notandū q̄ hoc gerundiū tradēdo nō sp̄ intelligit sz etiā pōt aliud intelligi s̄m erigētā snie: vt in ista orōne Postulo te pecunias: intelligit hoc gerundiū erigēdo: vt postulo te erigen do pecunias **¶** Tūc ibi (Doctrinā capiens) dicit q̄ ois actūs rect⁹ ab istis h̄bis a p̄posit scāns rē recipientē in se actū verbi regit ex vi trāsitiōis: sz aliū q̄ scāt illud circa qd̄ versat actūs h̄bi regit ex vi vehemētissime trāsitiōis. **¶** Querit. In q̄triplici d̄ntia sunt h̄ba vehemētissime trāsitiōis Dōm q̄ triplici p̄mo qdā importāt actum docendi: vt doceo. Scōdo qdā important actum rogandi: vt peto. Tertio qdā scant actum orandi vt vestio induo rē. r de illis dictum est in regimine datiuī.

Querit

Querit

Arguit

Querit

sup. casus affotiata er vi transitionis
Accusatiuis data per vim transitionis

.i. trāsitiue ponat sup. verba sepe .i. videbis
Si vox concordat. actiua frequenter habebis.

Querit

Arguit

Replca.

¶ Snia ē q̄ h̄bū actiuū frequētē regit actm̄ ex vi trāsitiōis et hoc si tale verbū fuerit trāsitiue positū: vt amo deū. **¶** Querit. qñ verbū actiuū ponitur transitue. Dōm q̄ qñ importat actū trāsēuntē in alterū: r sic capitur in p̄posito p̄ omni illo q̄ scāt actū trāsēuntē in alterū realiter r obiectiue in o: vt verbero iohānem lego libū: vel in oz vt criminoz iohānem: loqr̄ mirabilia. **¶** Cōf. Arguit. Verbū actiuū nō regit actm̄ ex vi trāsitiōis: q̄ rē. Añs ptz de hoc h̄bo noceo qd̄ est actiuū r regit tñ d̄nti: vt noceo tibi. Dicendū qd̄ noceo ē h̄bū actiuū s̄m vocē tñ r nō s̄m scacionē: qz non scāt actū per modum trāsēuntis in alterū: qd̄ requiritur ad hoc vt regat accusatiuum Et etiā intelligitur regula de verbis actiuis tam s̄m vocem q̄ s̄m s̄gni ficationem: vt amo doceo lego audeo rē. **¶** Contra Verbum actiuum s̄m

De regimine Accusatiui

uocē & scationem simul nō regit accm: § rē. Anz patz in hoc exēplo. Au-
dium? et lege q' xps esset futur? index ymoz & mortuoꝝ Dōz q' hoc totū
supplet vice acti casus sicut etiā multi plicif aliqd supplet vice nri: vt pa-
tur ibi: vult intrāsitio rē. ¶ Querit. q' re dī i textu (frequēter) Dōz q' p'p'
tria. p'rio: q' sepe hōū trāsitiuū ponit absolute: vt ego amo: ibi nullū f'git
accm. vñ florista Verbū qd trāsit dic sepi' esse solutū. Scdo dī frequēter
p'pter hōa debilis trāsitiois: vt faueo tibi nisi actūs fuerit p'portionabilis
scationis. Tertio dī frequēter p'p' hoc hōū supplico: qd ē trāsitiuū: et non
regit actm: § Dicit p'rician' q' hōa dēscationē scantia regūt accm p'ter
supplico qd regit dīm: vt supplico ibi. Uñ supplico f'cat p' modū petentis se
supplicat disponere: & sic nō f'cat idē qd peto: q're etiā nō regit actm casum
vel duos actōs sicut peto. ¶ Querit. q'truplicia verba p'phendunt sub hac
regula. Dīm q' triplicia. p'umo Oia hōa in o terminata inq'tū ponuntur
trāsitie: vt amo lego. Scdo Oia hōa deponētalia vt in plurimū: vt sequor
loq'r. Tertio oia verba cōia in actiua scatione accepta: vt osculoꝝ hortoz
criminoꝝ. ¶ Notandū q' verba passiuua p'nt regere accm q'ngs modis. p'rio
per synecdochen: vt iohānes corrigi' nates: vulnerē manū: p' illā regulā
Sepe qd ē p'rio. Scdo hōa passiuua veniētia a hōis vehemētissime trāsitio-
nis: vt doceris grāmāritā p' illā regulā. hunc dāt passiuua. Tertio verba
passiuua trāsumpta vt capre pascunt siluas. i. in pascendo corrodūt siluas
p' illā regulā. Verba q' sumpta foris. Quarto regūt accm f'cantē cām effici-
entē passionis: vt iohānes accusat fure vel mēdacē q' modus fatz raro est
Quinto hōa passiuua regūt accm p'ute p'positiois: vt iste p'trahit aulā. i. p'
aulā trahit: p' illā regulā Verbo cōposito. ¶ Querit. vtrū omne hōū mūdi
pōt regere actm sicut dīm. Dīm q' omne verbū mūdi pōt regē accm t'pis
p' illā regulā Dinar' hōū. Et in eodē sensu f'git abltm vt legi duas horas
vel duabus horis ¶ Querit. vtrū verba absoluta p'nt regere accm p' dictā
regulā. Dīm q' sicut verba trāsitiuua absolute posita nullū regunt casum
ita verba absoluta trāsitie posita p'nt regere actm casum. Et hoc contin-
git septē modis. p'umo p' synecdochen: vt dolet caput. Scdo p' trāsumpti-
onē vt petrus ardet deū: id ē ardentē amat deū. Tertio qñ p'struit cū hōo
impouante actū circa temp' versatū vt s. Quarto qñ impouat actū circa
locū versatū vt ambulat agrū. Quito qñ ipouat actū circa causaz versatū
vt lector anhelat p'liū. Sexto qñ talis actūs ponit aduerbialit: vt petrus
viuit deū. i. deifice Septimo verba f'cantia actū flendi: vt fleo patrē lugēo
matrē. vñ. Synecdochen casum loca tempus: iungito transump. Cōposi-
tū verbo quarto iungere soluto. Sic p'prium iungas et tristia carmia sub-
das. ¶ Queritur. quid est verbum trāsitiuum & quid absolutū. Dicendū
fm florista q' verbū trāsitiuū est illud qd requirit obliquū a p'tepost ad faciē
dam p'fectā sniam: vt lego metra. Sed absolutū p' oppositū est illud qd ad
p'fectam sniam faciendā non requirit obliquū a partepost: vt curro ambulo
rē. ¶ Querit. q' est dīntia inter verbū actiuū & verbū actiuū generis. Dīm
q' ista: q' genera verbi distinguunt duplicif. p'umo penes significationē &
sic omne illud verbū ē actiuū generis qd significat agere et illud passiuū ge-
neris qd significat pati & illud est neutralis generis qd nec significat acti-
onem nec passionem. Scdo dīntia attenditur ex p'te terminatiois: qz ver-
bū actiuū generis est qd desinit in o et pōt accipere r: & facere ex se passiuū
vt amo amor. Sed verbū actiuū est qd f'cat actū transeuntē in alterū siue
terminetur in o siue in oz: vt lego criminoꝝ. ¶ Queritur. Utrum sentire et
videre sunt verba actiua. Et videtur q' non: qz non significant actū trāse-
untem: qz visū fit intus suscipiēdo. Similiter gustatio: adoratio rē. vt pa-
ter per philosophum in de sensu et sensato et secundo de anima. Dicendū

Querit

Querit

Nota.

Querit

Querit

Querit

Querit

Querit

Glosa notabilis

q̄ h̄bū duplicat̄ d̄r eē actiū. p̄rio p̄ncipalit̄ in p̄mo gradu et illd̄ f̄cat actū trāseuntē realit̄ d̄ vno in alterū sic p̄dicta h̄ba nō sunt actiua. Alio mō d̄r h̄bū actiū m̄n̄ p̄ncipalit̄ et in sc̄do gradu q̄n sc̄z f̄cat actū egredientē obiectiue de vno in alterū un̄ p̄perate et sic ista sunt h̄ba actia. ¶ Querit̄. q̄r cōditiones req̄runt ad hoc qd̄ aliqd̄ h̄bū sit actiui ḡnis. D̄m̄ q̄ tres. p̄ria ē q̄ tale h̄bū terminet̄ in o. Sc̄da ē q̄ h̄cat passiū in o. Tertia ē q̄ actiū f̄cat̄ rē rōnalē: et h̄comedor: et p̄adeo nō sunt acti ḡnis. vñ. Ad gen̄ actiū tria p̄currūt in o finis. R̄ capiat de se passiū p̄creat in d̄. In rōnale rē trāseat atq̄ sit oz. Et q̄rtus casus sit ei sp̄ sociand̄. Et illa tertia conditio nō req̄runt in q̄libet h̄bo actiui ḡnis s̄z solū i illo qd̄ ē pure actie ḡ. ¶ Q̄r. q̄rtuplicia sunt h̄ba actia. D̄m̄ q̄ triplicia qd̄a f̄cat̄ actū trāseuntē in rē rōnalē: et illa sunt in p̄mo gradu. Alia f̄cat̄ actū trāseuntē i rē aiatā et irrōnalē vt comedo piscē et illa sunt in sc̄do gradu. Tertio sunt h̄ba actia que f̄cat̄ actū trāseuntē in rē aiatā vt fabrico frenū cudo ferrū. ¶ Q̄r. In q̄rtu p̄lici d̄ntia sunt h̄ba acti ḡnis. D̄m̄ q̄ in septuplici d̄ntia qd̄a f̄gūt solū actiū vt diligo p̄do et̄. qd̄a regūt actiū cū gr̄o vt sūt h̄ba f̄catia actiū d̄nandi et accusandi: vt accuso te furti sceleris et̄. qd̄a regūt actiū cū d̄o: vt dico tibi veritatē qd̄a regūt actiū cū ablt̄o: vt saturo te pane Tullius Ira p̄ndiā meā saturo tuo sanguine: p̄mo te vestibus qd̄am regūt actiū cum ablt̄o mediante p̄pōne vt audiui hoc a patre tuo.

Querit

Querit

Verbo composito casum quandoq; locabis

Exem̄ in quo h̄bū cōpōsite figure. i. exire re
 .s. casum p̄pōsitio ḡit actiū. s. penates h̄rute illius p̄pōnis extra

Quem dat componens. vt vis exire penates

¶ Sn̄ia ē q̄ h̄bū absolutū cōpōsitū cū aliq̄ dictiōe sepe regit eundē casuz que regit dictio cū q̄ cōponitur: vt exeo eccl̄am: adeo in ḡm: p̄curro forum plabor vndas. ¶ Q̄r. Exempluz tex. ē falsum in q̄ d̄r: vis exire penates: qz exire nō d̄z regere actiū sed ablt̄m̄: vt ptz p̄ vir gilij dicentē. Quid facerē neq; fuitio me exire licebat. D̄m̄ q̄ exeo q̄n est cōpōsitū ex duob̄ integr̄ .s. ab ex et eo tunc regit ablt̄m̄: vt ptz in exemplo virgilij sed q̄n ē cōpōsitū ex vno corrupto et alio integro. s. ab extra et eo tunc regit actiū et ita capitur in exemplo textus. ¶ Q̄r. Sunt multa verba cōpōsita q̄ nō regunt illum casum que regit illa p̄pō cū q̄ p̄ponit: s̄z tex. est falsus. An̄o p̄batur de de istis h̄bis assū: assideo: arrideo obuio et̄. q̄ tm̄ regūt d̄m̄. D̄m̄ q̄ regula nō h̄z veritatē vniuersalit̄ de omnib̄ h̄bis cōpōsite figure: s̄z de aliqb̄ tm̄ ideo d̄r notant̄ in textu (q̄nq;). ¶ Q̄r. q̄r p̄ditōes req̄rūt ad hoc qd̄ aliqd̄ verbū p̄ssit regere actiū p̄ istā regulā. D̄m̄ q̄ q̄rtuo: p̄ma ē q̄ verbū an̄ cōpōsitōnē d̄z esse absolutū et p̄p̄ hoc adopto p̄ lego et filia nō f̄gūt actiū p̄ h̄c regulā. Sc̄da cōditio ē q̄ pres̄ d̄nt̄ f̄care in cōpōsitōne illud qd̄ f̄cat̄ extra cōpōsitōnē: et p̄ptere a adamo berideo nō regūt actiū p̄ istā regulā Adamo. i. valde amo ibi ad valet tantū. i. valde. Tertio cōditio est q̄ tale verbū nō sit nimis absolutuz ante cōpōsitōnē ita q̄ eius absolutio posset terminari p̄ p̄pōsitōnē: qd̄ d̄r p̄pter ly assum qd̄ nō regit actiū ḡnis com̄ponat̄ ab ad et sum Quarta p̄ditio est: q̄ p̄ncipale verbū nō sit nimis trāsitiū ante cōpōsitōnē: eo q̄ eius trāsitiō obsecuret p̄pōsitōnē et p̄pter hoc trāscribit̄ nō regit actiū p̄ h̄c regulā. ¶ Q̄r. q̄re d̄r in tex. (q̄nq;). D̄z q̄ id̄. q̄ d̄: qz regula nō est vniuersalis: ita qd̄ sp̄ regat casum que regit d̄co cōponens: vt subuenio tibi: inuenio tibi. arrideo h̄ic et̄. Et sic de quibusdā verificat̄. vñ verbū illud fm̄ int̄ctōnē regule cōpōsitū non dicit̄ amplius absolutū sed trāsitiū. qz naturā talē habz p̄pōnē in cōpōsitōne. qz de ab

Querit

Querit

Glosa notabilis

nale possit regere aliquē casum a preān. **Dm** q nō q: p hoc sōbz impo-
nale distinguit a psonali Et ptz: qz sōbz trahit suā psonalitātē a supposito
si: qz verbū impersonale habeat suppositū vī casum a pteante nō esset impo-
nale sed psonale: hoc autē sibi repu gnat: qz impersonale nō dicit puationē rō-
ne negatiōis incluse. **¶ Arguit.** Verbū impersonale pōt regere casuz a pte-
ante: qz rē. **¶ His ptz in hoc exemplo:** video iohānē legere: ibi legere ē verbū
impersonale: tñ regit illū actm iohānē a pteān. **Dm** q: nos loquimur hic s
sōbz impersonali finiti modi: s; legere ē verbū infiniti modi. **¶ Contra.** Verba
impersonalia finiti modi pnt regere casum a parteante: qz rē. **¶ His patet:** qz
illud verbū pōt regere casum a parteante qd habet illū modū significādi
fm quē casus a parteante regitur sed illum modum significādi habet ver-
bum impersonale q est modus significādi p modum fluxus r fieri dicibilis
de altero q cū venit omni verbo etiā venit sōbz impersonali: qz sōbz impo-
nalia pnt regere casum a pteān. **Dm** q: s; verbū impersonale fecit fluxū et
fieri: tñ intellect⁹ nō p̄siderat illū fluxū sine supposito: sicut possum⁹ intel-
ligere actūs sine subiecto: r dulcedinē sine melle: r rōne illius dicit impo-
nale. **¶ Arguit** hoc verbū est qd est radix oim sōbz scāt qndā ppositionē
quā sine extremis nō ē intelligere s; hoc includit in oib⁹ sōbz tā psonalib⁹
qz impersonalib⁹: qz sōbz impersonale gra ill⁹ regit suppositū a pteān. **Dm**
ad hoc fm. s; qz sōbz subst̄t̄iuū includit: r illud scāt ppositionē: qd ē verū
in q̄tū sōbz subst̄t̄iuū ē forma totius vnice p̄dicatū cū subiecto: qz solutus
p̄tib⁹ adiuicē corruptipis forma toti⁹ q ex vnione p̄tū resultat vt vult **Sul-**
bert⁹ poretan⁹: **¶ Al** dōm q hoc sōbz est formalr exp̄ssum ḡalit regit ex-
trema: s; nō qñ in aliq̄ s̄tualiū includit sicut in pposito. **Terno** addit istū
qz infinitiv⁹ sōbz psonalis regit actm a pteān: qz s; filis rō de sōbz impersonali
bus. **Dm** q bona est rō diuersitat⁹: qz actūs scāt hic rē cui inferi passio s;
paties fm naturālē ordinē ē post illud a q patit qd ē act⁹ ḡaliter loquen-
do p sōbz scātus: qz actūs regit a prepost ab illis sōbz. **Et** fm veritatem
inspiciedo subtilit̄ rē scātā sōbz: vt rē acti r d̄i: actūs d; regi ex vi trāsi-
tiōis: r ḡtū ex vi nature taliū sōbz. **Et** p̄mo intelligit̄ ḡtū qz p̄mus ē in
obliq̄s et p scdm intelligit̄ actūs. **Et** dicit iō scbs: qz ex secundaria vi regitur
ab istis sōbz sicut ḡtū ex natura verbi: qz ē p̄mū in q̄libet rē. **Et** qñ argui-
tur: omis fluxus egredit a pncipio. **Dm** q verū ē s; intellect⁹ ex sua liber-
rate sine vilo pncipio pōt intelligere eū. **Et** qñ dicitur est perfecta oratio: qz
h; suppositū. **Dicit** negando psequentiā: qz dicit alexād̄r. **Suat** asynbas-
ma sine recto clausula plena. **Et** qñ d; actūs p̄ctiue designatū intelli-
gitur p p̄spectū ad substantiā a parteante. **Dm** q verū est fm rē: et ex rōne
scandi est dep̄dēs ad subiectū sed nō fm rōne intellectus: qz dicit **Aristo**
albū solam qualitatē scāt: ideo etiā contingit solā illā qualitatē intelli-
gi qz quicqd scatur intelligitur. **Et** qñ dicitur qz verbū im psonale dicit ideo
impersonale: qz nō respicit suppositū determinate psonē: sed respicit substā-
tiam a pteante constructā in certe persone **Dm** q hoc est falsum quia omne
verbum substantiuum est: alicuius certe et determinate persone et actus
in nūero consideratus nō potest esse alicuius suppositi in cōmuni: sed alic-
uius particularis suppositi: ergo ille actus est vnus in nūero: oportet nec-
cessario vnū suppositū eē innūero: qd ipi negāt: ergo eoz positio ē simplr
vera quo ad hoc qz intellectus: nō posset sine illo rē accipi sine q esse non
pōt: qz absrahentū nō ē mēdaciū: s; satis ē intelligenti: nō intelligēti autē
et fantasiātī q sufficit in subtiliorib⁹ explanāe non hesitet. **¶ Querit** vtrū
ista verba semper pstruantur cū istis casibus. **Dicendū** q nō sed fm p̄sci-
antū quādo cōstruuntur cū infinitiō sic requirūt tñ actm vt p̄der me su-
dere et qñq; pstruuntur cū in finitiō sine casu **Et** vt totaliter elidat opinio-

Arguit

Replica.

Arguit

Arguit

Querit

beati etiam p
bi et in pmo
pas. **¶** **C**erit
regitur et v
hals. **¶** **S**u
cor. **¶** **E**ta
finaliter p
venit p̄t
neutrop̄t
vū del mē

Accidit
Accidit
Conā ē q
qz regere a
que negat
non ē cadē
oculū s; h
guitare e
omn et ḡtū
rur. vtrū
positiō m
p̄ctiue a rē
ḡtū q impo
Querit et
ḡtū actū cū
notū. **¶**
modo in p̄
verba sunt
vtrū qz rē
vtrū verba
sua verba
scāt. **¶**
d̄m vtrū
ram est de
loquuntur

Cadit
Derba
Querit qz
p̄t̄ hō
sua sicut
ē in illis
vtrū hō
sua hō
vtrū hō
vtrū hō

De regimine Accusatiui

dicunt etiam p pimum intelligi actm quia licet non est primus in ordine ca
 suu: est tñ pimus in ordine regiminis illoz verborz qđ satis reprobatū ē sus
 pra. Et qñ dicitur actus ē casus p prius transitiois: qđ rē. Dicitur qđ qđ actus
 regitur ex vi trāsitionis verbalis: sed gñs regitur ex vi trāsitionis perso
 nalis. Ibi fm veritate dicendū ē qđ nō pōt illa trāsitio esse psonalis: qz si
 cur sūb impersonale nō hz aliquā psonā: ita qđ nō hz aliquā psonale trāsiti
 onē. Etia ē qđ hoc verbū est si hz alienā trāsitionē: illa dz vi verbalis Sz
 finaliter p textū intelligētia ē notandū: qđ penitet hz penituit: pudet pu
 duit: piget piguit in pto: s; miseret et redet hnt pperita ad modū verborum
 neutropassiuoz qz tedit hz per resum est et non resum est qz illud non est i
 vlu sed miseret hz miserum est p circūlocutionē verbi scans actū.

i. accusandi

sbū scās ac
 tū dānādi

i. ponitur sibi modo

Accusantq; modo damnans vel locatur eodem

Qñtia ē qđ verba scātia actū accusandi r dānandi cū eoz oppositū etiā
 pnt regere actm cū gto sicut p dicta sba: vt accuso te furti: mēdatij per fi
 die negligētie rē. Exēplū de oppositis vt laudo te stultū. Et rō ē qđ opposi
 toy ē eadē disciplina. ¶ Querit. qđ scabūt obliq recti ab istis verbis. Dōm
 actus dz scare rē recipientē in se accusationē vt damnationē r gñs dz si
 gnificare cām ppter quā qđ accusat vt dānāf. Et actus regit ex vi trāsiti
 onis et gñs diuersimode regit fm qđ scat penā vt cām materiale. ¶ Que
 ritur. vtrū verba in textu posita regūt istos casus. Solo. nō: s; etiā alia im
 portātia monitionē vt moneo te debiti vel vituperationem: vt vitupero te
 peccati r regūt actm qđ scat rē in quā immediate trāsit actū verbi r regūt
 gñm qđ importat cām illius. vñ. Verbum damnare signās aut vituperare
 Quartū cū quinto iunctū poterit retinere. ¶ Arguit. sunt pla verba qđ re
 gūt actm cū gto p istā regulā qđ autor hic ponit: qđ ē dūmūtus Añs p; in
 notabili pcedenti. Etiam pbat̄ur de istis verbis pbo excuso laudo r com
 mendo vt pbo te virtutis: accuso te culpe: laudo te pb̄tatis rē. Solo. ista
 verba sunt verborz in textu positoz opposita: r sic sub illis reductiue pue
 nient pnt pphēdi sicut vnū cōtrariū p reliquū: sicut albu p nigrū: ¶ Querit
 vtrū verba passiva p dictoz verborū pnt regere gñm. Solo. sic qđ s. regitur
 suis verbis actis vel abltm loco gti. vñ. Passiuū genitō cōiungere recte
 sciatis. Accusor damnor bene dicit impietatis. ¶ Arguit ista verba regūt
 dñm vt abltm cū actō vt accusaris mihi seu a me impietatis. Solo hoc ve
 rum est de istis verbis in voce passiva sed non in voce actiua qualiter hic
 loquitur textus de istis verbis.

Querit

Arguit

Querit

Querit

Exemplū in quo hoc sbū absolutum
 ardet trāsumptiue sumptum regit il
 lum accusatiuum amorē.

f. absoluta trāsumptie

Verbaq; sumpta foris. xpi bonus ardet amorē.

De verbis absolutis

¶ Dicit qđ sba absoluta sūpta foris. i. sumpta trāsumptiue et metaphorice
 f. p alijs sbis pnt regere actm. Vñ Vir. Formosum pastor choridon arde
 bat alexim. pars stupet in nupte donū exitiale in inerte ¶ Qđ. qñs figura
 cōmūtū in istis exēplis Solo. euphonism⁹ qđ hz fieri qñ vnū sbū ponit p re
 liq. vñ. Euphonism⁹ erit p sbō ponē sbū. Exultat dñi laudē mea lingua
 lupni Et hoc nō hz fieri fm bñ placitū nfm s; fm poetiā licentiā r fm no
 tabile similitudinē qz oēs trāsferētes se fm aliq̄ similitudinē se trāsferūt vt bo
 n⁹ hō ardet amorē xpi. Nā pma similitudo ē qz sicut ignis vt arbor p apposi
 tionē cōbustibilū crescit r augmētāf sic amor p applicationē amati ad

Glosa notabilis

amantē augmentatur. Scda similitudo ē: qz sicut ignis p suā caliditate hinc
 tur quertere e cōsumibile in suā ppriā naturā sic amās p amorē sp trahit
 tur ⁊ quertit ad amatur. Et ardere vno mō valet tm̄ sicut cupere ⁊ sic p
 trāssūpto pōt regere actm̄ sicut cupio. **¶** Cōgruitas oris ex modis si-
 gnificadi: s; h̄bū absolutū retinet in trāssūptiōe sua ppā accētia: s; nō pōt
 aliq̄ mō p trāssūptiōē regere casū. Minor: ptz: qz ardere ē scde purgatiōis
 neutral' gnis: s; rē. Solo. h̄tute illoz non regit casum s; h̄tute ill' h̄bū ad
 cui' fecatū trāssūmit et illud h̄z modū tūc conuenientē fecandi cū actō ḡa
 cuius ille oratiōes admittitur **¶** Querit. Quid ē h̄bū sumi fous. Solutio
 Est ipm̄ sum in aliena fecatōe p metaphorā. Et metaphorā est figura h̄ns
 fieri qn̄ ppter similitudinē aliquarūz rerū vniū nomē ponit loco alterius: vt
 agnus p christo. **¶** Querit. Que verba pnt sumi fous. Solo. Sunt dupli-
 cia: qdā sunt absoluta et qdā passiva. De absolutis: vt exaltabit lingua
 mea iusticiam tuā. i. exultādo pnūciabit. Nubes pluat iustum. i. pluendo
 emittat iustum. s; h̄bū passiuo: vt capie pascent siluas. i. pascendo corrodūt
 siluas. **¶** Querit. Utrū actiūs regit a verbo absoluto simpliciter: vel a verbo
 absoluto metaphoyce suplo. Solo. A verbo absoluto simpliciter regitur nō
 tm̄ fm̄ virtutē ppam s; alienā. i. p trāssūptiōē illius verbi ad qd trāsfertur
 sicut verbū h̄ns vniū verbi substantiuū regit nr̄m. ita istud verbū h̄ns vniū ex
 trāssūptiōe h̄bū trāssūptiuū regit actm̄. **¶** Querit. qd est h̄bū absolutū. Solutio.
 Illud qd ad faciendū pfectā sententiā nō requirit obliquū vt calco fris-
 geo sto. Et ideo dicitur absolutū: qz hoc sine obliq̄ facit qd alia cū obliq̄. Et
 ē duplex: h̄bū neutrale: qdā ē absolutū de q̄ h̄c fit finis. Aliud ē neutrale
 trāssūptiuū: vt aro litr': comedo panē. Et illud h̄z tertias psonas h̄bū passiuū
 vt terra arat': panis comedit'. S; absolutū nō h̄z tertias psonas in passiuo
 et h̄z duo picipia vt stans staturus. **¶** Nota hic dūctiam inf flere plorare
 plangere ⁊ euolare ⁊ vociferare: ex q̄ pnt pstrui cū actō p istā regulā quia
 flere ē solū lachrymas emittere et cōuenit tm̄ hoibus sicut ridere: qz dicit
 cōmentator q̄ resibile flebile disciplinabile ppā sunt hoi' p ordinē sibi cō-
 uenientē. Sed plorare fecat cū febili voce dolorem apire. Plangere fecat
 cum tonsione pectoris capitis et aliozū membroz se cum dolore affligere
 Vociferare est voce effreata non solum dolorem sed etiam indignationē
 ostendere. Lamentari est queri: oīsa voce et triste loqui.
 sup. h̄ba unpersonalia

Arguit

Querit

Querit

Querit

Nota.

Que sine personis sunt. atq; gerundia iunges.
 .i. verbū trāssūptiuū sit.

Si tamen a verbo quod transeat illa creabis

**Exemplū in quo legitur regit
 illū accusatiuum martheum.**

**Exemplū in quo illud gerundiū legē
 dū regit illū accusatiuū psalmos.**

Mattheum legitur. psalmos erat ante legendūz

¶ Dicit qz h̄ba impersonalia gerundia ⁊ supina veniētia a h̄bo trāssūptiuo con-
 struuntur cū actō a ptey' vt legit mattheū legēduz ē psalmos. Et ista snia
 stat in duab' regulis. Prima ē: h̄bū impersonale passiuē vocis descendēs a
 h̄bo trāssūptiuo pōt regere actm̄ vt itur in antiquā siluā Et dū (a h̄bo trāssū-
 ptiuo) ppter h̄bū impersonale descendēs a h̄bo absoluto qd non regit actm̄
 nisi pportionalitē sue fecatōi Et dū (passiuē vocis) ppter impersonalia h̄ba
 actiē voc' q̄ nō regit actm̄ p istā regulā Et rē regit a intelligit de h̄bo imp-
 sonali passiuē vocis descendēte a h̄bis vehemētis seu vehemētissime trāc-
 sūptiōis ppter illa q̄ veniūt a h̄bis debilis trāssūptiōis q̄ non regit actm̄ pōt
 ē. **¶** Arguit. Actiūs ē casus trāssūptiōis s; h̄bū impersonale nō fecat actū trāssū-

Arguit

De regimine Accusatiui

ante alteri: & nō pōt regē accū p se. Dōz negando p hāc qz hōi ipsona
 se fecit passionē qz trāsīt ad rē acti circa qz pōt. ¶ Cōtra ois motus necessa-
 rio hz duos terminos: qz ē de termino a qz ad terminū ad quē: qz sicut actus hōi
 psonalis hz terminū ad quē: hoc habebit etiā suppositū qd salūz ē: qz nō ha-
 bebūt accū vt terminū ad quē. Solo. Verū ē fm rē: pōssum? tñ fm rōnē intel-
 ligē terminū ad quē sine termino a qz vt notū ē hīc ¶ Querit. Que ē dīctia int
 pōi impersonale actiue vocis & passiuē vocis. Solo. Dīctia pōt dupliciter
 sumi. Primo ex pte vocis qz verbū impersonale actiue vocis terminat in t: sed
 passiuē vocis terminatur in tur. Scōda dīctia pōt sumi ex pte modi scādi
 qz verbum impersonale actiue vocis significat actionē p modū actionis: s;
 verbum impersonale passiuē vocis significat actionem p modum passiois
 ¶ Queritur Quid intelligitur p hoc qd b; in textu (sine personis) Solutio
 Verba impersonalia passiuē vocis circumloquuntur & dicunt sine personis: qz
 nō sunt alicuius determinate psonē: sed pōssunt addi cuiuslibet persone. Et
 volūt quidā qz ab illis dictionibus quib; adiunguntur capiant psonā vt legi-
 tur a me: ibi legitur ē pme psonē: legit a te: ibi legit ē sede psonē S; hoc nō
 est verū: qz psona ē accidēs tenēs se ex pte modi scādi: prime: & nō ex re
 significata. Et qz hīc semp; uanet terminatio fm vni modū significandi
 ideo semp; ē sub tertia psona fm similitudinē. ¶ Querit. Ubi formantur verba im-
 personalia passiuē vocis. Solutio. Formantur fm vltz grāmaticoz a pōis
 actiuis & neutralibus actionē impotantibus in tertia persona positis: vt
 amat inde formantur amat addēdo tur: currit inde venit currit addēdo tur
 S; a verbis impersonalibus passiuē vocis seu passionē scāntibus nō descendūt
 verba impersonalia: quia debent significare actionē sub modo passionis. Et
 quo infertur qz a verbis cōmunibus quantū ad actiua significatiōnē pnt
 derivari verba impersonalia passiuē vocis: vt a me criminatur iohānnē: sed
 hoc est inusitātū: qz tale verbum impersonale coincidit in tertia psona hōi
 personalis a quo descendit. ¶ Secunda regula est qz gerūdīa sine supina
 descendētia a verbis trāsītūis regūt etiā accū a ptepost: vt docendum
 est grāmaticam Et potest ratio istarum regularū assignari fm pūscianū
 qz quēcūq; casum regit indicatiuus illum regūt omnes modi: & ois tpa ab
 ipso descendētia: vt infinitiuis optatiuis: & etiā gerūdīa et supina qz in
 omnibus illis manet idē modus scādi. s. modus fluxus & fieri ad alteruz
 vñ. Et quēcūq; casum regit initialis. Illi quib; mod; & tpa queq;
 requirūt ¶ Queritur. Quotplex est gerūdīuz. Solutio. Triplex. qdā
 est verbi personalis actiue vocis & hoc pōt regere accū a pteante qz nō
 differt ab infinitiuis nisi p articulū toy. i. p terminationē casuale seu p
 terminatā casualitatē vt amandū katharīnā est bonū quia in finitiuis regit
 illū casum a parte ant: ergo etiā gerūdīū. Tenet psequētia: qz nō differt
 ab illo nisi p casualem terminationē. Et regit accū a partepost vt patuit
 prius. Alius ē gerūdīū verbi psonalis passiuē vocis: & hoc regit accū a
 parteante & dīcti seu abltīn a partepost: vt grāmāticā legendum mihi vt
 a me bonum est. Prīmū patet qz suus infinitiuis regit accū a parteante
 Secundum patet: quia suus indicatiuus regit dīcti seu abltīn a partepost
 Aliud est gerūdīū verbi impersonalis passiuē vocis et hoc regit abltīn
 a parteante & accū a partepost vt a me venerandum denm bonuz est Et
 abltīn regit a parteante qz impersonalia a quibus descendunt regunt abltīn
 a parte ante: ergo etiā gerūdīa eorū. His patet: qz eorū psonalia regunt
 abltīn a parteante quia quēcūq; casum verbum psonale regit a partepost
 illum verbum impersonale regit a parte ante fm aliquos. ¶ Querit. Quo
 modo differunt gerūdīa in di in do. in dū terminata in modo cōstruēdi
 Solutio sic. quia gerūdīa in di volūt cōstrui cum substantio pcedētez

Replica.

Querit

Querit

Querit

Querit

Querit

hāc caliditā
 s; amōz qz
 sicut capoz
 pōt accū
 er ē scō
 h; pōt
 fēndi cū
 sum; foz
 pōa est
 loco alteri
 Sōt. Sūnt
 exaltatū
 mltum. i.
 altemo
 quēz: vel
 implēt
 ad qd
 a verbū
 ad iōnā.
 Solutio
 quib; vt
 qd alia
 Aliud ē
 psonā
 psonas
 mīi tēre
 qz itā
 ur ridere
 p ordīe
 plangere
 a dolore
 amā indīgnatōi

ndia muges.

lla creabis

ante legendū

Querit

Glosa notabilis.

Uñ Theretius Pater ait multa: que nō ē mō narrādi locus. Non est nōc
 tempus videndi. Etā pñt poni cū nōibus adiectiuis. Uñ idē Non pōt dici
 q̄ cupida eram huc redeundi. S; gerundiū in do vult p̄strui cū verbo p̄ce-
 dente cū p̄positiōe in vel de vt iohānes seder scribēdo vñ in scribendo. Itē
 dicimus sui in fugendo ne q̄s agnoscere possit. Sed gerundiū in duz vult
 construi cū ista p̄positiōe ad vt vado ad redendū: venio ad laborandum
Nota. Notandū q̄ verba actiua passiua ⁊ impersonalia passiue vocis hñt eadem
 gerūdia in voce q̄ tñ multū differūt in scātione ⁊ regimie. Nec intelligen-
 dū ē q̄ ista triplicia h̄ba de se faciant eadē gerūdia: s; intelligi q̄ triplicē
 virtutē in se p̄tinent quasi descenderent a triplici verbo. s. actiuo passiuo ⁊
 impersonali. Vnde florista Omne gerundiū qd̄ ab actiuo trahit ortū Clau-
 dere naturā sic destruet triplicatā Impersonalis simul actio passio mōstrat
 Et hoc idē vult auctor ibi (Actū sine pati rē.) Et qñ teutonizant p̄ vverde
 veniunt a verbis impersonalibus passiue veniunt. Et qñ teutonizantur p̄ es. ve-
 niunt a verbis impersonalibus Et qñ nullo istorū modorū teutonizant veniūt
 a h̄bis actiuis. Exemplū p̄mi vt venio causa descendi magistro De secūdo
 vt pulsandū ē cāpanā De tertio vt venio de videndo fratre. De gerūdijs
 autē h̄borū neutralitū dicendū ē q̄ sunt absoluta sicut sua verba licet p̄nt re-
 gere accū. mediantē p̄positiōe sicut sua verba a quibus descendunt: vt
 venio causa dormiendi sup̄ lectū: seu causa dormiēdi in camera. **Querit.**
 Quare auctor nō loquitur de supinis explicite sicut de gerūdijs cū tñ etiā re-
 gūt accū. Solo. Comprehendunt sub gerūdijs. Et dicat gerundiū quasi ger-
 rens vñ duoz qz fecat actionē ⁊ passionē illo modo supina possunt dici ge-
 rundia. Et sunt tñ duo supina qz p̄ illa exp̄muntur terminū motus local
 quia motus ad quē exp̄mitur per primū supinū ⁊ motus a quo exp̄muntur
 per vltimū supinū de quibus magis postea dicitur.
 omnia ista verba.

Nota.

Querit

Postulo posco peto doceo rogo flagito zelo

Exuo cum vestit monet induo calceo cingo

.i. duos

.s. p̄dicta

Accusatinos geminos hec verba requirunt

Dicit q̄ h̄ba vehemētissime trānsitiōis in textu posita regūt duos actōs
 diuersa scāntes sine p̄sūctiōe media: vt doceo te grāmaticā peto te licen-
 tiam rē. quoz vnus fecat rez in quā trāsit actus h̄bi ⁊ alter significat ma-
 teriā circa quā versat actus h̄bi. Et dicit (vehemētissime trānsitiōis) q̄ p̄ter
 verba debilis ⁊ vehemēt; trānsitiōis. Et dicat (diuersa scāntes) qz verba ve-
 hemētia trānsitiōis p̄nt regere duos actōs idē scāntes vt lego magnū li-
 brum. Etā duos actōs diuersa significātes mediāte cōiunctiōe vt lego li-
 brum ⁊ tabulā: video iohannē ⁊ petrū. Et idē pōt intelligi de verbis simi-
 libus istis **Arguit.** Oro precor nō r̄gūt duos actōs: s; rē. Añs pater per
 Therentium Credo q̄ mihi sic nō oret ⁊ Virgilius Cui me fortuna precari
 voluit. Solo. Illud est fm̄ antiquā grāmaticā. **Arguit.** Postulo nō re-
 git duos actōs: s; rē. Añs p̄bat in hoc exemplo Postulau patri meo ⁊ de
 vit mihi q̄ctoz hereditatē. Solutio Talis locutio nō est apud modernos
 vsitata: ideo nō est imitandā. **Querit.** Quotuplicia verba ex textu col-
 ligunt. Solutio triplicia primo verba rogandi vt postulo peto in q̄s alia
 intelligunt. S; inde excipitur supplico quod fm̄ p̄siciandū regit tm̄ vñ
 qz nō fecat petere sed ad petendum suppliciter disponere. Secundo verba

Arguit

Arguit

Querit

De regimine Accusatiui

in hōis dī: vt doceo erudio instruo: vt iustificatiōes tuas edoce me: Ter-
tio verba vestendi vt induo calceo sub qb⁹ sita pphenduntur ideo auzo
nō loqur hic exclusiue. ¶ Arguit. Illa reg^a p^{us} posita ē ibi Multoties
p^{us} h⁹ Soto. Ponit ibi in generali & incidentalit hic vero in speciali
Uel vōm q⁹ hic intendit loqui de im psonalib⁹ gerūdīs & supnis hor⁹ ver-
bor⁹. ¶ Cōtra. Exempla correspondebūt regle fm quā dant s⁹ exīplificat
hic de vōbis psonalibus vt patet in textu § rē. Soto. hoc nō ē p se s⁹ solū p
actiō q⁹ solū voluit hic loq⁹ de eoz impersonalibus supnis et gerūdīs &
ideo incident aliter ea hic enumerat quia prius q⁹ de eis determinauit nō
enumerauit ea. ¶ Queritur. quot modi sunt quibus mutari pōt regimen
actiū & passiū. Solutio tres. primus est in q⁹ solus actūs mutat in ntm
& p^{us} actiū in passiū: vt dedi tibi vñū equū. i. vnus equus datus ē tibi a
me. Secūds modus est in quo sunt duo acci: quoz vnus mut at in ntm & alī
imutatus relinquit: vt docui te grāmaticā. i. tu doctus es a me grāmati-
cā. Tertius modus est in quo vterq⁹ actōz mutat in ntm vt relinquēdo
alterū vel in abltm mediāte ppositione a vel ab trāsferendo: vt ego roga-
ui te veniā. i. tu rogat⁹ es a me veniā vel veniā rogata ē abs te mihi Itē
vltimus modus potissime fit in verbis rogandi secūdis aut in verbis do-
cēdi. ¶ Notandū circa vocabula q⁹ differētia est inter orare & exorare: q⁹
orare scilicet rogare sed exorare est rogando impetrare vt quicqd me exora-
ueris dabo tibi. S⁹ deprecari est precibus orare ne quid fiat. vñ⁹. Sepe p
cor mortē sepius quoz deprecor idem. Item postulare est requirere & tāq⁹
iustam rem pro meritis petere: & sic dicim⁹ res temp⁹ psona loc⁹ postulat
Cuius compositū est expostulare q⁹ est cū querela apud amicos requirere
et quasi officium amicitie ab illo desiderare vt quid habes q⁹ mecum ex-
postulat. petere est cū precibus humiliter rogare vt apud cursum⁹ postu-
labant aut magis q⁹ petebant. Et potest capi in bonum: vt eger petit sa-
nitatem & etiā in malum vt filius petit mortem patris ¶ Flagitare est ve-
hemēt et pl⁹ q⁹ petere vel postulare. vñ Cicero. Quicqd hec causa postu-
lat et si postulat non tñ flagitat. ¶ Celo habz tria significata. primo idē
est q⁹ sculper. Secūdo est velare. Tertio est occultare & sic capitur hic
in proposito: vt celo secretuz meum tibi. ¶ Queritur. Utrum ista sit pgrua
Doceo petrum grāmaticam. Et arguitur q⁹ non quia sunt duo nōia sub-
stantiua scz petrum & grāmaticam & nullum eoz ē genitiu. casus: § rē.
Solutio. Illa oratio est congrua quia hoc verbum doceo vehementissime
transitiōis potest regere duos actōs. Dicitur ergo q⁹ regula pueroz in-
telligitur quando vnum substantiuum est dictio regens: et alterū dictio
recta modo hic ambo reguntur ab hoc verbo doceo.

Arguit

Querit

Arguit

Querit

accm scz verba accm exigunt subintellecta
Hunc dant passiuā quē verba volunt ibi clausa

scz abltm scz vehementissime trāsitiōis
Seu quem vis verbi sibi postulat associari

et natura vbi .s. actūs scz vbi iningitur
Di verbi regitur qui passiuis sotriatur.

¶ Dicit q⁹ vba passiuā descendētia a vbi actūs vehementissime trāsīt dōs
p⁹ regē vñū accm quē regit gerūdīa subintellecta in eis fm q⁹ dā seu illū
accm quē p⁹ vis vbi vehementissime trāsitiōis sgit vt vestier⁹ a me tunicā
¶ Querit. q⁹ modis vbi passiuū regit accm. Ddm q⁹ quinq⁹ modis primo
ppter vim trāsitiōis. s. quādo verbū passiuū deriuat a vbo vehementissime
trāsitiōis vt in exēplo p⁹ posito. Secūdo per synecdochen vt mulier re-

Querit

Glosa notabilis

dimita capillos. Tertio p suppletionē. i. p subintellectionē hōi: vt pascor
 siluas: nutrior panē. Quarto p positionē spōnis vt per abor hostē. Quinto
 hōi passiuū regit accū dūmō talis accūs importat cām efficientē vt vi
 tuperor: nebulonē. i. vituperor qz sum nebulō. i. hōistrio. vñ. Transio synece
 doche suppletio: ppositiua. Efficiens causa p dicitis annumerādo. Passiua
 quartum dicunt iungere casum ¶ Arguit. p prius casus verborū passiuorū
 est abltūs. vñ. Passio vult sextum sicut regit actio quartū: ergo nō regit
 accū. Solutio verbum passiuum ex sua p pua natura regit abltū: sed ex
 vi vehemētissime trāsitionis vel alia virtute pōt regere accū.

Arguit

hōi importās hōi importās hōi importās
 actū ornandi actū speciādi actū morandi

Dinatus verbum spatij moransqz gubernat

sup. casus .i. dictionū. s. voces significant

Accusatiuos vocum que talia signant.

Exēplū in quo hoc hōi vesti re: Exēplū in quo hoc hōi pergis regit
 actū duos accūs. s. te et tunicam actū spatij. i. septe milia. i. miliaria

Te vesti tunicam. tu pergis milia septem

¶ Dicit qz verba p tineria ad ornātū: vt vestio ad spaciū: vt pgo: ad morā
 vt sto maneo regit actōs dictionū qz scāt talia. s. ornātū spaciū vel morā
 hęc snia stat in trib⁹ regulis: quaz pma ē. Verbum importās actū ornādi
 pōt regere actōs quoz vñ. feat illud qd ornāt et alius feat qz qd ornāt: vt
 induo te tunicā de qbus sufficiēter dictū ē p̄us. Vel vnus actūs scabit rē
 in quā act⁹ verbi trāsit. Et sub ista reglā pphendunt oīa hōa scātia actū
 deornandi: vt exuo: spolio et. qz oppositorū eadē ē disciplina. ¶ Arguitur
 de istis p̄us locutus ē autor: ibi. Postulo posco ergo ista regula ē sup̄flua
 Solutio. ibi locutus est de eis specialiter et exemplariter inq̄sum sez sunt
 verba vehemētissime trāsitionis hic aut loquitur de eis inq̄sum importat
 actum ornandi et loquitur vniuersaliter de omnib⁹ hōib⁹ qz importat actū

Arguit

Querit

ornandi vel deornandi. ¶ Scōda regula ē. Verbū scans actū spaciū ndi id
 est ambulādi: pōt regere accū scantē quantitatem illius spaciū: vt pergo
 septem miliaria leucam vnam: quattuor stadia vel qnqz passus et. ¶ Que
 ritur. Utrū pōt dici per istam regulam: ambio agruz sine adiectiuo impor
 tante quantitatem spaciū. Solutio sic: qz accūs adiectiuo importantis q̄nti
 tatem nō additur de necessitate: sed de pfectione sententie ergo qn accūs
 substantialis includit virtualiter improprietatem designandā p adiectiuū
 necessario nō expumitur vt ambulat a grū ibi a grū est singularis numeri
 et significat per modum vnus et est sensus ambulāt per vnum a grum. Ex
 quibus patet qz verba ambulandi vel distādi possunt regere accū p istaz
 regulam: vel ablatiuum per aliam regulam. Exēpluz p̄ini vt ambulā
 ui septem miliaria vel septem miliaribus. De secundo vt nullia distat tria
 milia passuum colona vel quinqz miliaribus. ¶ Tertia regula est. Verbū
 importans actum durātem in tempore potest regere accū significantez
 q̄ntitatem illius temporis vt duodecim annos colonia commoratus sum
 Tullius ait. Nemo tam senex qui se annum putet non viuere posse. ¶ No
 tandum qz omne verbum mundi potest regere accū sui nominis verbalis
 p istā regulā: vt ambulo ambulationē currō cursuz: sto stationē. Et omne
 verbū mūdi pōt regere accū significantez tempus in quo fit talis actus
 qz omne verbū significat cum tempore. Et qd nomē verbale virtualiter in
 cludat in hōi innuit p̄scian⁹ dicēs Cū d: currū: intelligit cursuz sedet
 intelligit sessio: stat intelligit statio et. ¶ Cōf. Quōd iste tres regle ab inuicē

Nota.

Querit

Intelligit
 p̄scian⁹
 dicitur qz
 adiectiuo
 oīa vel ad
 accūs vel ca
 regere accū
 nabitur feat
 co q̄t hanc r
 ecclie ad illū
 su qz vtrū
 co q̄t hanc r
 modū p̄p̄
 vtrū p̄p̄
 p̄ort ad act
 tis regule
 flumē dicit
 actūs vel p̄
 hōmōne feat
 feat modū vt
 manū vtrū
 replicat p̄p̄
 d. ¶ Querit
 gatur q̄ hōi
 illū vtrū
 modū p̄p̄
 Utrū vtrū
 gunt accū
 fm vtrū
 .i. actū
 hōi dicit
 ¶ Dicit qz
 ista verba: qz
 regere vtrū
 p̄ort qz vtrū
 regere accū
 hōi vtrū
 accūs vel ca
 vtrū vtrū
 vtrū vtrū

De regimine Accusatiui

distinguunt. Solo. sic qz verba pme regule regunt duos actōs p diuersis supponētes: licet hōa aliaz regularū fgāt duos actōs p eodē supponētes qz hnt se sicut adiectm z substātiuis. Secōa dicitur ē: qz hōa pme reg: e sunt hōa vehemētissime trāsitiōnis: sed verba aliarū regularū sunt neutralia vel absoluta frequenter: quīs etiā possunt esse trāsitiua.

i. rectore actū fecans modū viuendi i. p exempla

Sepe regente caret vite modus, idq; probato,

Exempla sunt

Vir bone viue deum sic viues secula cuncta

Dicit qz accūs importans modū viuēdi caret rectore. i. ponit absolute et aduerbialit. Exempla patēt i tertio: z apud Boetii: hic asinū viuit. i. instar asini vel ad modū asine viuit. **C**ur. Quare in ista orōne: hō viuit deū ille accūs deū caret rectore. Solo. Ideo: qz viuit ē verbū absolutū qd non pot regere accm nisi sue fecatiōi pportionalit: s; iste accūs deū nō ē pportionalis fecatiōis illius hōi viuere. **C**ur. Dicitio regit ab illa dicitōe a qua cogit stare in tali casu ita qz nō pot stare in alio: s; ita de ē alio actō deū in ordine ad illud hōi viuit: s; zc. Solutio. hoc verū ē qd cogit stare in tali casu p virtutē dicitōis regētis s; sic nō ē hic vsus z auctoritate grāmaticoz cogit stare in tali casu. Sicut hic illa vox nō sonat hominē. i. ad instar vī ad modū hōis **C**ur. Accūs in secundo exemplo tertio nō importat modū vite: s; tps qz scēa cūcā valet tm sicut eternalit. **D**ōz qz in qstū ly viues importat actū duratē in tpe: z cūcā, secula fecat illud tps Sic ē exēplū pcedētis regule z etiā pntis: qz sicut dicit viue deū. i. deifice ita pot dici viues secula cūcā. i. eternaliter z sic importat modū actū viuēdi. **C**ontra Ille accūs deū fecat substātiā diuinā: s; nō fecat modū vite. Solo. In pda significatione fecat substātiā diuinā sed virtute aliena. s. illius aduerbiū deifice fecat modū vite. **C**uerit. Qui dicunt esse actū vite. Solo. Illi actū qd cōueniunt rebus aiatō in qstū sunt aiatē: vt bibere comedē z qz actū vite multipliciter pot fieri ideo necessario requirit dictionem que exprimit modū viuēdi. **C**uerit. Quot sunt opinionēs de isto accō. Solo. Due. prima ē qz regatur p subintellectionē illius pponis fm: vt viue deuz id ē viue fm deum **A**lii dicūt qz caret rectore: z ponit aduerbialit p illo qz est deifice. Uterqz modus pot sustineri: qz nullū incōueniēs sequit ideo nihil addo. **C**uerit **U**trū verba trāsitiua importātia actū viuēdi vt comedo bibo et sicut regunt accm p hanc regulā. Solutio artificialiter bene poterit fieri sed nō fm vsum vt comedit suem. i. suine: bibo vaccam. i. vacine.

His obliuiscor iunges meminiq; recordor

Dicit qz ista hōa in textu posita pnt regere accm a prepost et nō solum ista verba: s; etiā his similia q importāt recordationē vī memoratiōnē: vt cogito reminiscor: lectionē. Et ponit istā regulā ad remouendū dubium qz pus dixit qz ista verba pnt regere grm: possit aliqz tūbitare an pnt etiam regere accm. Et bi qz sic: s; licet iste accūs regat ex vi trāsitiōis p illā regulam **A**ctis data tñ ppter istā eām eā specialit exprimit. **C**uerit. qz differenter regūt accm vel grm. Solo. qn regūt grm tūc fecat prialitatē: vt recordor: lectionē. i. pte lectionis. Sed qn regūt accm tūc importāt totalitatē vt memor: lectionē. i. totā lectionē. vñ. Totū p quartum dabit ps p grm. **I**nd apud modernos nō seruat: qz reperitur in autentica Scriptura grm sepe importat totalitatē: z accm partialitatē et econ tra,

Deabolu
tione acti
casus,

Arguit

Arguit

Querit

Querit

Querit

Glosa notabilis

Imp. accis

illa verba impersonalia

Hic iunges inuat decet atq; delectat oportet.

Dicit q; ista q̄ttor ſyba impſonalia regunt accm̄: vt delectat me ſeruire deo: decet petruz incedē veſte talari: oportet xpm̄ pati. Et ſepe p̄ſtruit iſta ipſonalia cū infinitio p̄ ſubintellectionē acti caſus: vt inuat legere Virgil̄ Inuat arua videri. **C**af. iſta ſyba p̄nt regere a p̄tean: q̄ nō ſunt impſonalia. Tener p̄na: q; ſolū ſybū p̄ſonale ſgit i. tm̄ a p̄tean: vt patuit ibi. Qute intrāſitio. **A**ñs p̄tz in iſtis orōnibus: te decet hymn⁹ in ſyon: paruos p̄na decēt. Solo. Verba text⁹ p̄nt p̄ſiderari duplici p̄rio p̄ſonalit̄ p̄ter hoc ver bū oportet ⁊ ſic regit̄ tm̄ a p̄tean ⁊ accm̄ a p̄tep⁹ vt vult argumentū. **S**z decet captū ipſonalit̄ ſgit accm̄ cū infinitio vt decet te ita viuere. **E**xēpluz de inuat vt hoc inuat me. Et inuat p̄ſonalit̄ valz tm̄ ſicut auxiliari: ſ; ipſo nalilit̄ captū valet tm̄ ſicut delectat. vñ. Si inuat actiū fuerit tūc auxiliat. Impſonale ſi ſit delectat vbiq; **Q**uerit. **A**trū hoc ſybū decet p̄ſona lit̄ ſup̄tū ſit trāſitūū. **V**idel q; ſic q; ſgit accm̄ a p̄tep⁹ ſibi p̄portionatū: vt iunica decet petrū. **D**ōm q; hoc nō ſufficit ad rōnē verbi trāſitūū: ſ; req̄rit q; fecit actū egredientē: ⁊ q; nihil poſſit ſibi poſt poni niſi aliqd̄ ſcās orna tum. vñ. Omnia ſuppoſita decet ornamēta nō abūt. **E**rgo q; maneat neu trū ſatis iſta notabūt. **A** nobis in vos ſemper actius meabunt.

Arguit

Querit

Dq; ſibi quartū ſolet heu quoq; iūgere caſum.

Cſnia ē q; iſta interiectio admirātis. ſ. o: et illa interiectio dolētis. ſ. heu p̄nt p̄ſtrui cū accō: vt **O** ineffabile virū **O** variam yolubileq; fortunā. **H**eu me miſerū dies in oēs. **C**af. Interiectioes nō p̄nt regē aliqd̄ caſum iuxta intentionē **F**louiſte: ſ; **A**lerāder h̄ falſe loq̄tur. **D**ōm q; licz interiectio ad ſolute capta nō ſgat caſum tm̄ in q̄rū iporat alicui paſſionē: ſ; iuxta alterū h̄ pōt vt hic vult alerāder: ⁊ ſic loq̄t̄ hic in q̄rū iporat affectū mē: p̄ mo dū trāſeētis i alterū. **T**he. **O** fauſtū ⁊ felicē diē hūc. **O** lepidū patrē. **C**af. quot modis pōt capi hec dictio. **D**ōm q; nouē modis. **P**rimo admiratiue vt **O** admirabile cōmerciū. **S**ecō dubitatiue: vt o quē te memoriē. **I** dubi to quo noie te noīabo. **T**ertio ē aduerbiuz ephorāndi: vt o clerice ſtude. **Q**uarto indignitatiue: vt o nephandū ſcelus. **Q**uinto optatiue: vt o ſi celū rūperes et descenderes huc. **S**exto exclamatiue: vt o ineffabile virū. **S**eptimo vt eſt interiectio dolētis et ſic qui leditur clamat o: vt o mors ſ; ſeuera es. **O**ctauo vt eſt aduerbiū vocandi: vt o petre ve ni. **E**t pōt capi nono trāſumptiue p̄ fine: vt ego ſum alpha ⁊ o. i. p̄ncipiū ⁊ ſinus. vñ. **O** ſupet: o dubitat: vocat indignāter et optat. **C**lamat cōquerit̄ velut ez emplis repitur. vñ **U**irgil⁹. **O** q̄bus o q̄tis o q̄libus es viduata ſupple cui tas romana. **S**; ſolū q̄n̄ capū admiratiue et clamatiue et indignatiue: vt eſt interiectio dolētis: tm̄ regit̄ accm̄ a p̄tepoſt. **Q**uerit̄. **S**; diſt̄er p̄ſtrui tur heu cū ntō dō ⁊ accō. **D**ōm q; ſub tali diſtia: q; q̄ p̄ſtruit̄ cū ntō: tūc ſcat affectū mentis absolute: vt heu iohānes moritur: ibi iohānes regitur ab iſto ſybo morit̄. **S**; ſi ſcat affectuz mētis p̄ cōpoſitionē ad ſubſtātiā in q̄ ē: vt ſcat illū affectū vt acq̄rit ſubſtātie ⁊ ſic p̄ſtruit̄ cū dō **U**ſit̄: ſcat affectū vt actualit̄ ē in ſubſtātia: ⁊ ſic p̄ſtruit̄ cū actō vt hic in p̄poſito: **E** Notan dū q; q̄dā volūt dicere q; interiectiones nō requirūt illos actōs: ſ; verba in iſtis interiectionibus intellecta: vt **O** ineffabilem virum. id eſt admiror ineffabilem virum. **H**eu me miſerum. id eſt dolor tribulat me miſeruz. **N**ec talia verba neceſſario exprimuntur propter vicinitatem ſignificationis il loꝝum verborum cum interiectionibus.

Arguit

Querit

Querit

De regimine Accusatiui.

illa ppositi
tionem

.i. ppones des
fuites acco.

Exem i q illa ppo p ostruit cu acco
scz vicos: similiter illa ppositio ad

Adde per et similes: per vicos itur ad vrbes.

Contra q illa ppositio p r siles posite in donato deseruiut actō casui: vt
itur p vicos ad vrbes. Itur p ecclesiā ad scholas. **C**ōtra. quot sunt ppositio
nes deseruietes actō casui. **D**ōz q trigita. vñ. **C**ōstrue ter denas cū qtro
pposituras. **A**rguit. nō oēs regūt accm: s; qdā regūt dñi: vt ppe ē dñs
oibus inuocātib⁹ eū. **I**uxta ē dñs oib⁹ rectis corde. **D**ōz q ille ppositiōes
pnt capi yn o mō vt sūt aduerbia importātia aduerbialit ppingatē: r sic
struunt cū drō. **S**; qñ ponunt ppositiōes semp struunt cū acco: vt vult
Donat. **C**ōtra. Tūc ppositiōes ponunt aduerbialit qñ ponunt sine casu
bus: s; in pdictis ponunt cū drō: s; nō ponunt aduerbialit. **D**ōm q licet su
mant cū casu: nō tñ cū illo casu cui tales ppositiōes ex natura deseruiunt
et p tanto dicunt sumi aduerbialit. **Q**uerit. qñ iste ppositiōes sumit ad
uerbialit. **D**ōm q tūc qñ ponit cū casib⁹. vñ. **A**cces ppositiōes nequeit sine
casib⁹ eē. **S**i careāt illis debent aduerbia dici. **Q**uerit. vtrū aliq aduer
bia pnt strui cū acco. **D**ōm fin puscianū q sic: sicut sunt aduerbia que
pnt trāferri in ppositiōes. **E**xēplū de aduerbio tps: vt hoc factus ē puidie
kal. nouēbris. i. pmo die añ kalē. nouēbris. **E**xemplū de aduerbio loci vt
foras templi. **E**t rō trāsumptiōis sumit ex magna vicinitate illoz aduer
bioz q ppositiōibus. **C**ōtra. Ergo alexander ē hic diminutus: eo q nō spe
cificat illud. **D**ōm qñ aduerbia regūt accm hoc nō cōpetit eis ex ppa
ritate: s; put trāferunt in ppositiōes: s; sub istis pphendunt: vt retro p p
vt vade retro me sathana. **S**it hic atrū qb erat foras templū: r foras po
nit p ante. **I**tē Curruz: vt pcul vrbē id ē iuxta. **Q**uerit. qñ figure sunt
cōmūter in pponibus. **D**ōm q tres. **P**rima est anastropa q fit quādo
ppositio suo casuali postponit. vt rhomā versus **C**Secūda ē archy smos
et habet fieri quādo ppositio regit casum non proprium: vt post deberet
construi cū actō: et inuenit quādoq; construi cū abtō. **V**irgilius Longo
post tempore venit. **T**ertia est prethefeo sparalange et fit quādo vna
prepositio ponitur pro alia. **V**irgilius Multa super puāmo rogatās super
hectore mltā. i. de puāmo r de hectore **S**ol ē incanero. i. sub canero. **N**o
tandum circa diuersas acceptiones ppositionum deseruentiuz actō casui
primo de illa ppositiōe ad: que aliquādo importat motū ad locū: vt **U**a
do ad civitatē r ad psonā. vt iuit ad patrē. **Q**uādoq; valet tñ sicut iuxta
vt **S**tabat petrus ante ignē. i. iuxta ignē. **V**irgilius **E**t formosius oues ad
flumina panit adonis. **Q**uādoq; significat vsq; vt ad belluz macedonicū
id est vsq;. **Q**uādoq; significat contra: vt est pugna ad illum. i. contra il
lum. **Q**uādoq; notat causam: vt ad quid hoc fecisti. **Q**uādoq; dicit intē
tionem r valet tantum sicut valde: vt ad virginē mariā. i. valde perfecte
dicit. **Q**uādoq; dicit cōparationē: vt petrus nihil habet ad paulum: id est
nullam cōparationem et similitudinē. **N**otandum de illa prepositiōe
apud q qñq; refertur ad casuale significans psonā siue suppositū vt sōsū
erat apud deū. **Q**ñq; ad locū: vt iohānes est apud forum et in illis signifi
cationibus cōueniunt cū penes tñ sub dñtia: qz apud feat psonā habentē
dominiū: vt res apud te qñtercūq; habetur. i. sub ptāte tua **S**ed penes te
.i. quodāmodo te possidetur. **I**tē est dñtia ter ad r apud qz ad feat iuxta
vt ad edē. i. iuxta edē: sed apud significat idē qb in: vt apud edem. i. in ede.
Notandum de illa ppositiōe ante q aduerbialiter sumpta idē est qb pns
vt ante fui magister s; tu **Q**ñq; sumitur casualiter: et regit accm q signi
ficat rēpus: vt ante sex dies pasche. **Q**uādoq; psonam: vt ante cornelium

Querit

Argui

Replica.

Querit

Querit

Arguit

Querit

Nota.

Glosa notabilis

Quoniam dicitur impossibilitate: ut par an fida nubus et flammis erit. Antea valet
 tm sicut an hoc tps: sicut an hac: ut hodie iohanes s3 nubus antea. S3 an hac
 .i. an hoc tps. post hac. i. p^o hoc tps pns. S3 postea absolute fecit tps. Et
 aduersus quoniam sumit i bono. vñ Thers. Saudeo o symon aduersus te fuisse
 grati. Quoniam sumit in malo: ut pugno aduersus hostem. i. h^o hostem. Et p eodez
 repit aduersus: et illud participiuz aduersus a um. i. ex oppositio etnis: ut ad
 uersa vulnera dant laudi. Quoniam aduersus fecit p rariu: ut iohes e aduersus
 sus petrus: Quoniam e nome et igit p se dicit: ut iohes e petro aduersus: s3 hoc
 fit raro. **I**te Cis pstruit cu ppo noie: ut cis rheni: by dem ryn. S3 circa
 pstruit cuz noib⁹ appellatis: ut circa for. Ite cisthenan⁹ q habitat ab ista
 pte rheni. Citramarin⁹ q hitat ab ista pte maris. S3 qn circa ponit aduer-
 bialiter tuc fecit ide q minus: ut circa dilexi te q debui. Et vltra fecit ab-
 undantia: ut circa dilexi te vltra q debui. Ite circi fecit loci: ut circi vi-
 cinos. Circa fecit locu vt circa menia: et tps vt circa hora⁹ tertia. **C**irater
 fecit tps: ut petrus venit circiter nona hora. Quoniam loci: ut lapide qdratus
 circi in medio vidi. Quoniam numeru: ut circi duo milia. **C**irte ptra accipit in
 malu vt ptra hostes. S3 erga accipit in bonu: ut erga amicos meos. Aliud
 exempli: ut tua erga me bene merita. S3 ptra aduerbialr ide e q vicissim
 vt petrus dedit munera paulo: et paul⁹ ptra dedit munera petro. Et no di
 ecotra: s3 educerso vel ecouerso. **I**te extra pstruit quadoqz cu h^ois det:
 vt petr⁹ iuit extra ciuitate. Quoniam pstruit cu h^ois motus: vt petr⁹ vadit ex-
 tra ciuitate. Et similiter illis duob⁹ modis dicendu est d^o infra. Etia extra
 ide est qd pter: vt extra me non est deus. Et intra quoniam notat locu: vt intra
 menia. **Q**uoniam tempus vt intra triduu. Sed inter vult h^oe duos actos si-
 ngularis numeri: vt inter petru et paulu. Vel vnu actm pluralis nferi: vt
 inter doctores sedebat ielus. Etia pnotat tps: vt inter die et nocte. Et in
 aduerbialr positu valet tm sicut mutuo vt pueri inf se diligit. Et inde co-
 ponit intercludere qd tm valet sicut impedire vt imbub⁹ et torentib⁹ sicut
 iohanes interclusus S3 infracludere est aliqne ad anteriora claudere vt
 iohannes turribus infra clausus est. Et infra notat locu inferiori: vt infra
 tectu morat passer. Et notat dignitate vt infra magistratu e petrus. Sed
 iuxta notat locu vt iuxta macellu. S3 aduerbialr sumptu cstruit cu d^o
 vt p^o ex pns dictis. **I**te e ob quoniam fecit causam efficienti: vt ob ea cam te
 diligo q: bonus es. Quoniam fecit causam finalem: vt ob eam causam te percussit
 vt facia te doctore. Sicut ppter quoniam notat cam efficienti et quoniam notat eaz
 finale et quoniam est idez qd iuxta: vt ppter aque riuu viridi pcibit in vlna. i.
 iuxta aque riuu. **P**rope e ppositio significans vicinitate. Et quoniam pstruit
 cu act^o: vt ppe fenestra. Quoniam aduerbialr pstruit cu d^o: vt ppe e d^os oi-
 bus innocatibus eum. Quoniam ide e qd pene: vt iohanes ppe cecidisset. Inde
 ppins pparius. vñ. periculis ppins stabilis armenta tenere. Et prim⁹
 suplatius. **I**te pone ide e qd post: vt pone tribunal stetit percussio. **I**te
 sup dicit contiguitate: vt auis sedet super arborem. Sed supra dicit superi-
 orem locum vt nubes pendent supra nos ppe loquendo sed tamen comu-
 niter possunt sumi p eodem. **I**te subter notat locum inferiori vt subter
 scanum iacet vulnus. **P**er quoniam notat locu vt p domu. Quoniam adenoatio
 nem vt p chulsum d^om nostrum. Quoniam exclusionez vt p me feci hoc. Quoniam
 tempus: vt p diem et noctem. Quoniam in copositione significat idem qd valde
 vt perdiligo. i. valde diligo. Similit significat illa ppositio pte in coposi-
 tione vt p dines pporo rē. Et illa ppositio fm quoniam significat iuxta
 vt vnu accepit in collo: alium fm manu. Quandoqz fecit idem qd post: vt
 fm deū. i. post deum homines maxime vtilis esse possunt hominib⁹. Quoniam
 capit p in: vt fm quiete et sonnia habui. i. in quiete. **S**ed trans pstruitur

De regimine Accusatiui.

cū hōis quietis vt habitas trans rhenū. Sz vltra pstruū cū hō mot⁹: vt fugit vltra rhenū. ¶ Et pter hcat exceptionē vt oēs sunt albi preter illum. Qñqz idē ē qd erra: vt ne pter mea regna redires. Qñqz p sine: vt preter officium. Et vsqz ponit qñqz post suū casuale: vt occidente vsqz. Secus ad verbaliter: sic ē idē qd aliter vt secus accidit qd putanerā Non loquitur secus ac si sentiat sunt ⁊ res sotte verbis ⁊ verba rebus ⁊c.

illa ppo scans

.i. acco

aducta

Inqz notans contra quarto solet esse locata

¶ Sntā ē q illa ppositio (in) accepta vt idē sit qd ptra: deseruit actō casui vt sentētia excommunicationis lata ē in adulterū. ¶ Arguit. in hoc exemplo Credo in vñū deū: ibi ly i nō valet tm̄ sicut ptra tñ regit illū accm̄ deū: q male dicit q in notās ptra fgit accm̄. Dm̄ q texp⁹ nō vult p qñcūqz illa ppo in deseruit actō casui: q tūc scet tm̄ sicut ⁊: sz etiā alijs modis deseruit actō: sz tūc scipne deseruit actō casui: qñ hcat ptra. ¶ Cōtra qñ in caput p erga ⁊ etiā p ad deseruit actō casui: tm̄ hoc nō dicit alexāder: q ⁊c. Dōz q pphendunt sub ⁊: vt ptra riuū sub ptra: qz ptra notat distātiā: sz erga notat vicinitatē. Sitr in hoc exemplo: accesserūt scribi ⁊ pharisei ad iesum ¶ Querit. qñ modis in pstruū cū actō. Dm̄ q vñdecim modis. p̄m⁹ modus dicitur ē. Secūdus ē qñ pstruū cū hō importatē motū ad locū: vt vado in campū. Tertio qñ importat tendentiā: vt credo in deū. Quarto qñ importat mutationē: vt nubes vertitur in pluuiam. Quinto qñ importat similitudinē: vt p̄cipit in hec verba. i. in similitudinē horū verborū. Sexto qñ importat expositionē: vt Beda in mattheum dicit. i. exponēdo mattheum Septimo qñ importat affectū: vt iohes ē bon⁹ in amicis suos. Octauo qñ importat euentū: vt iste vagat in p̄auū dānū. i. ex toto venit dānūm Nono qñ valet tm̄ sicut vsqz vt deus ē potēs facere in diē illū. i. vsqz in diē illum. Decimo qñ importat infinitatē t̄pis: vt iusti in p̄petuū viuēt. Vñdecimo qñ importat diurnitatē t̄pis: vt iste patrizat in longa t̄pa. vñ. ¶ Cōtra: siue locū notat: intēdit: simulat Mutat ⁊ exponit: simul afficit euehit atqz Andenis vicib⁹ hys in quarto foriat. ¶ Querit. qñ modis in pstruū cū abltō. Dm̄ q septē modis. p̄mo qñ pstruū cū verbo importante quietem vel motum in loco: vt sum in domo. Secundo qñ ponit p pre: vt dirigat oratio mea sicut incensum in cōspectu tno. i. p̄re cōspectu tuo. Tertio: qñ ponit p illa ppositione pro: vt laboro in gente. i. pro gente. Quarto qñ ponit pro ex vt in camino ignis erit flāma. i. ex camino. Quinto qñ ponitur pro cum. vt in baculo meo transiui iordanē illū. i. cū baculo. Sexto: qñ ponitur pro de: vt petrus cecidit in ar bore. i. de ar bore. Septimo qñ ponitur p circa vt Iste habet calceos in pedib⁹. i. circa pedes. vñ. In sexto iuncto loco p pre hcat. Signat ⁊ ex cū de simul adūgas qñqz circa. hys septē vidus in sexto cōsociabis. ¶ Querit. quot modis pstruū in cū acco ⁊ abltō Solo. Sex mod⁹. p̄mo pstruū cū actō ⁊ abltō qñ hcat inter. De actō vt Symcon accepit euz in vlnas suas. i. inter vlnas. De abltō vt Bñdicta tu in mulierib⁹. i. inter mulieres. Secūdo qñ ponitur p ad. De actō vt iohes pendet se in latus meū. i. ad latus. De abltō. vt iste posuit se in loco meo. i. ad locuz. Tertio qñ ponitur p ppter. De actō vt ieiunam⁹ in beatā mariā. i. ppter beatā mariā. De abltō: vt arguo in stulticia mea. i. ppter stulticiam. Quarto qñ ponit p super. De actō: vt de⁹ ascendit in celū. i. super celū. De abltō: vt posuisti in capite ems coronā. i. sup caput. Quinto qñ ponitur p intra. De actō: vt aqua currit in viscera. i. intra viscera. De abltō vt posuisti me in manib⁹ inimici. i. intra manus. Sexto quando ponitur p per. De acco: vt hec est porta celli: iusti intrant in eā. i. p eā. De abltō: vt

Arguit

Replica.

Querit

Querit

Querit

Glosa notabilis

hinc locutus est in filio suo .i. per filium suum. vñ. Quarto vel sexto scia gas in notat inter. Ad quos vel ppter sup ac inira qqs signat. Sic in lex vicibz vtrilibet assotiat. Querit: qd modis (in) capit in ppositioe. Solo. pluribz modis. pmo negatiue vt celu e incorruptibile. Secdo capit puati ue: vt in iustis cu appitudine tñ ad iusticia. Tertio capit intencue p val de aqua in calefact id est valde calida fieri potest.

Querit

sup. accm gerundijs sup. gramatici

Huncqz gerundijs casum veteres posuere

suppositu reddent sup. gramatici

Ut supponentem quod multorum tenet vsus

Dicit q antiqui gramatici voluerut accm reddere suppositu verbis gerundijs: et hoc adhuc hodierno die multoz modernoz gramaticoz tenet opinio et syllagorizante ponedu e terminos: comedent e habendu e panē: et hec e pma lectura si habet in textu gerundijs. Secda lectura e. Gerundijs in du terminatu fm veteres gramaticos pot reddere suppositu verbo psona li: vt legendu e missam et tuc habet in textu hucqz gerundijs seu gerundijs Et ro hui e q: gerundijs fm puscianu no differt ab infinitiuo nisi p articulu toy. i. p reflectione casualē s3 infinitiuu pot regere accm a ptean et supplet vice suppositi vbo psonali: g etiā gerundijs. Arguit. Gerundijs no regit accm a ptean: g ille textus e falsus. Anz pbat in hoc exmplo Nobis cauendum est de eterna dānatiōe: ibi habet tñ dñm. Solo. Iste textus intelligit de gerundio vbi psonalis actiui generis: s3 cauendu descendit a verbo neurali. Cōtra Nullu gerundijs regit casum a ptean: g rē. Anz pbat pma auctoritate Laurēti de valla. q dicit q nullo pacto gerundia regūt casum a ptean. Probat scdo: q: poete vsi sunt gerundijs in oibus ordinibus et mo loquēdi sine actō: vt oēs oratores tā in stilo legato q̄ soluto sine regimine acti a ptean loquunt p gerundia. Solo Laurēti in hac pte nullu e auctoritatē: neqz loqt vt expt Ad pfirmationē dñ q no seqt no sunt vsi ta li pstructione: g no e q: arguit negatiue a pte i mo ad suu totu: qd argumētum no valz. Et in ptrariu sant puscianu Alexander et sflorista: q̄s in hac pte imitoz. Exmpļu habet Luce. i. Cū impletu eēt tps helizabet pariēdi

Arguit

Replia.

Querit

Querit. q̄tplex e gerundijs. Solo. duplex: q: q̄da e gerundijs vbi psonalis et hoc regit accm vt prz hic Disputantē habendu e rōnes pbatinas Et aliud e gerundijs vbi impsonalis et hoc regit abltm a ptean: vt a me legendu e lectione. Et e gerundijs in du terminatu descendēs a vbo impsonali: qd etiā pot regere dñm a ptean: vt nobis cauendu e de malitia: s3 auctor hic no loqtur de illo. Arguit. Si suppositu debet eē alicui casus: sed gerundijs in dum (cū sit verbu) no e alicui casus: g no pot esse suppositu. Soluto. verba simplicia et gerundia hnt casum q ad officiu e casus gerundia specialiter quo ad vocē Sed dicit q̄da q no quo ad verā substantiā s3 ppter terminatiōes solū habent habitudines casuales p q̄s struū cū vobis. S3 mihi viderē q d ad verā substantiā sunt alicui casus dicēte sflorista ipz hre oēs casus pter vtm. Cui rō e fm Petri b dacia qz eis no repugnat ratio pncipiū seu termini: g no repugnat eis ratio casus fm substantiā verā. Etiā gerundia sunt participialia verba: s3 pncipiū e alicui casus: q: capit a nomine genera et casus: g etiā gerundia. Querit. vtrū gerundia sint noia seu verba vel pncipia vlt sub q̄ pte ordinis pphenduntur aut ponenda sunt Solo. fm opinione puscianu sunt verba qz gerundia no dñt ab infinitiuo nisi p articulu toy: sed in finitiuis sine omni dubitatione est verbu: g etiā gerundijs. Secdo auctoritate Donati dicentis Gerundia vel participialia

Querit

Querit. q̄tplex e gerundijs. Solo. duplex: q: q̄da e gerundijs vbi psonalis et hoc regit accm vt prz hic Disputantē habendu e rōnes pbatinas Et aliud e gerundijs vbi impsonalis et hoc regit abltm a ptean: vt a me legendu e lectione. Et e gerundijs in du terminatu descendēs a vbo impsonali: qd etiā pot regere dñm a ptean: vt nobis cauendu e de malitia: s3 auctor hic no loqtur de illo. Arguit. Si suppositu debet eē alicui casus: sed gerundijs in dum (cū sit verbu) no e alicui casus: g no pot esse suppositu. Soluto. verba simplicia et gerundia hnt casum q ad officiu e casus gerundia specialiter quo ad vocē Sed dicit q̄da q no quo ad verā substantiā s3 ppter terminatiōes solū habent habitudines casuales p q̄s struū cū vobis. S3 mihi viderē q d ad verā substantiā sunt alicui casus dicēte sflorista ipz hre oēs casus pter vtm. Cui rō e fm Petri b dacia qz eis no repugnat ratio pncipiū seu termini: g no repugnat eis ratio casus fm substantiā verā. Etiā gerundia sunt participialia verba: s3 pncipiū e alicui casus: q: capit a nomine genera et casus: g etiā gerundia. Querit. vtrū gerundia sint noia seu verba vel pncipia vlt sub q̄ pte ordinis pphenduntur aut ponenda sunt Solo. fm opinione puscianu sunt verba qz gerundia no dñt ab infinitiuo nisi p articulu toy: sed in finitiuis sine omni dubitatione est verbu: g etiā gerundijs. Secdo auctoritate Donati dicentis Gerundia vel participialia

